

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Gebauer, Joh. Chr.

Sange til Skolebrug, arr. efter egne og Andres
Compositioner : Hefte 1-3.

Kbh, 1864-76

1 Bd.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

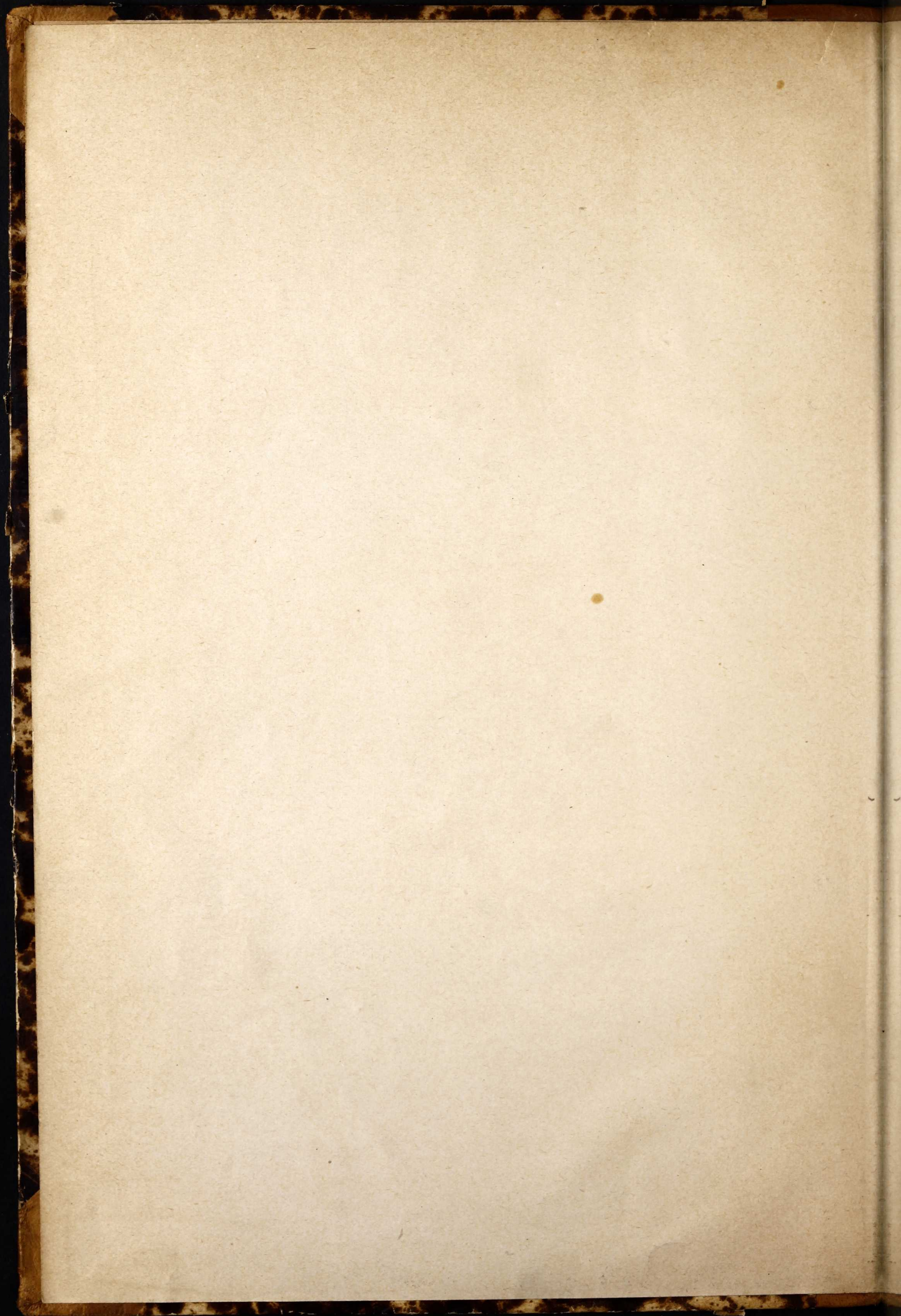

Gebauer.

Sange til Skolebrug.

1 - 3 Hefte,
1864-76.

Sange til Skolebrug,

arrangerede

efter egne og Andres Compositioner

af

Joh. Chr. Gebauer,

Organist ved Helliggeistes Kirke.

Første Hefte:

(for 2 og 3 Stemmer).

Kjøbenhavn.

C. A. Reitzels Forlag.

Thieles Bogtrykkeri.

1864.

Journal of the

Journal

Journal of the

Journal of the

Journal of the

Journal of the

Journal of the

Journal

forord.

Nærværende Hefte skulde, efter første Bestemmelse, have været idetmindste dobbelt saa stort; men det viste sig, at næsten alt brugbart Materiale enten allerede var benyttet til tidligere Samlinger, eller at dansk Text manglede. Denne Omstændighed maa tjene til Undskyldning for at Udgiveren har optaget et uforholdsmæssigt større Antal af sine egne Compositioner. Ved de Sange, der hidrøre fra andre Componister, er dette anført.

Kjøbenhavn, i Februar 1864.

Joh. Chr. Gebauer.

Nr. 1. Det nye Aar.

Allegretto.

1. Hvo kom = mer der saa let og glad, med sin = den som en
2. Af, nu der mig et Lys op = gaaer, jeg troer, jeg fy = ren

1. No = se? Ret som et Barn han bær sig ad, paa Nak = ken har han,
2. fjen = der: træd nær = me = re, Hr. un = ge Aar! jeg haa = ber, før vi

1. Gud veed, hvad, tæt stop = pet i en Po = se, tæt
2. En = den naaer, vi bli = ve go = de Ven = ner, vi

1. stop = pet i en Po = se.
2. bli = ve go = de Ven = ner.

3. Af Barerne, du har i Gjem
I Sækkene paa din Nakke,
Du Intet end maa tage frem!
Bliv ikke vred! jeg end for dem
:| Mig ydmygt maa betakke. :|

5. Men glad og angst, det er jeg dog,
Du gaadefulde Unge!
Det er ei sundt at blive klog
Paa hvad der staaer i Fremtids Bog,
:| Og derfor — Tand for Tunge. :|

4. Hvis det er noget rigtig Godt,
Saa gaaer man kun og længes;
Og har en Anelse man faa't
Om noget Glemmt, da er det blot
:| Til følt af Angst at trænges. :|

6. O, see nu til, du unge Mand,
Du drages vel til Minde:
At Alt Du sætter godt i Stand
I Krig og Fred for dette Land
:| Og os, som boe herinde. :|

7. I fald du føre vil som bedst
Bort Sværd, vor Ven til Lykke,
Da kan du, mens du er vor Gæst,
Med danske Mænd ved Fredens Fest
:| Dit Navn et Tempel bygge. :|

(Chr. Winther.)

Nr. 2. Bøn for Kongen.

Andantino maestoso.

1. Dyb af Kjær = lig = hed, Lys og Her = lig = hed, Ver = dens =
 2. Ved din Va = re = tægt Dan = marks Kon = ge = flægt bar Nar =

1. li = veds For = fla = rer! Skjeb = ner = nes Le = der,
 2. hun = dre = der Kro = nen; styrk du med Aan = den

1. Aan = dens Ud = bre = der, Hil det Folk, du be = va = rer!
 2. Lov = hæb = der = Gaan = den, Fol = ket, Ri = get og Thro = nen!

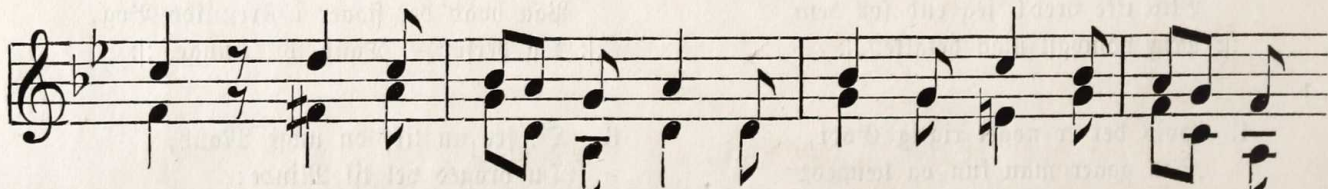
(B. S. Ingemann.)

Nr. 3. Jægersang.

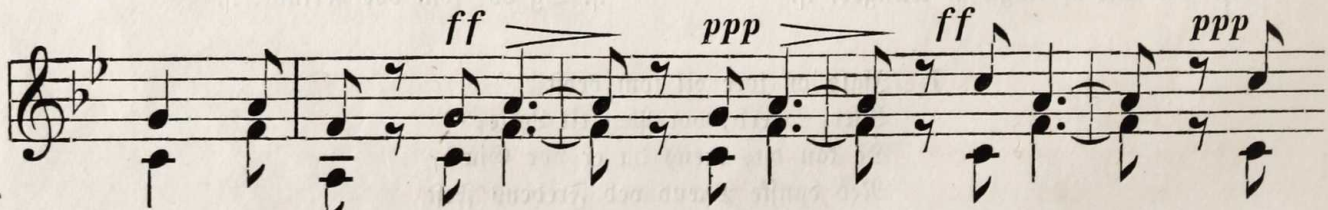
Allegro.

1. Kraf = tig Jæ = ger = hør = net klin = ger gjen = nem Sko = ven til vor
 2. Vil du vin = de Mod og U = re, fra det fla = de Land du

1. Sang. Hør, hvor Fjel = dets E = cho brin = ger os de sund = ne
 2. flye; skal Di = a = na huld dig væ = re, søg i Sko = vens

1. To = ners Klang: } Ta = rah! Ta = rah! Ta = rah! Ta =
 2. Tem = pel Ly! }

1.) rah! 2.) Ta = rah, ta = rah, ta = rah! Ta = rah, ta = rah, ta = rah!

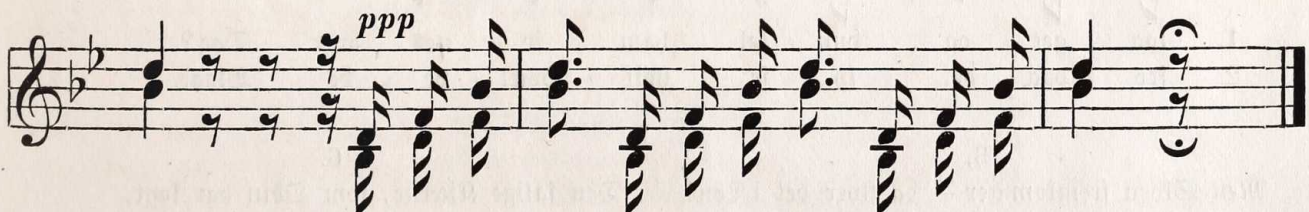
1. Al = le Fug = le frygt = somt hvi = ste, Hun = den i = ler frem paa
2. Der, mens Lu = nas Straa = ler funk = le, syn = ger Alt Gud = in = dens

1. Rov i den fri = ste, i den fri = ste, grøn = ne Skov, i den
2. Rov i den dun = fle, i den dun = fle, grøn = ne Skov, i den

1. fri = ste, grøn = ne Skov. } 2. dun = fle, grøn = ne Skov. } Ta = rah, ta = rah, ta = rah, ta = rah, ta = rah, ta = rah

1.) rah! 2.) Ta = rah, ta = rah, ta = rah, ta = rah, ta = rah, ta = rah!

3.

Kald din Hund og grib dit Bærg!
Dagens sidste Straaler fse,
Fremad mod de høie Bjerger,
Kranset af den røde Sky.
Tarah! Tarah! Tarah! 2c.
Op til Klipperne de skjønne!
Op, hvor Ornen har sit Rov
Fra den grønne,
:|: Fra den grønne, friske Skov. :|:
Tarah, tarah, tarah, 2c.

4.

Dagens Glands er nu forsvunden,
Solens Pile flyde hjem,
Mens fra dunkle Træer i Lunden
Lange Skygger stride frem.
Tarah! Tarah! Tarah! 2c.
Snart dog Maanen atter fylde
Skal med Straaler Skov og Krat
I den stille,
:|: I den stille, kjole Nat. :|:
Tarah, tarah, tarah, 2c.

(Fr. Paludan-Müller.)

* Melismatiske Noder udelades af de Sangere, der ikke kunne udføre dem godt.

Nr. 4. Havfruens Sang.

Allegretto.

(Efter C. E. F. Wense.)

1. Hvi fryg = ter den Ræm = pe, hvem Nor = nen er god? Kan
2. Af! her = li = ge, skjon = ne er Far = ver = ne hver; sødt

1. Mod = gang ned = dæm = pe hans glø = den = de Mod? Den
2. qvæ = ger det grøn = ne, hu = sva = len = de Skjer; og

1. rø = de Kar = fun = fel, er den da saa svag, at
2. Val = hal = las Dy = se selv Blik = fet laer staae saa

1. taa = get og dum = fel ham sy = nes hver Dag?
2. fro paa det ly = se høit = hvæl = ve = de Blaae.

3.

Men Skjen fremkommer — da flyer det i Løn!
I venlige Sommer kun Skoven er grøn.
Saa gjerne de blaane, Luftbuen og Elv,
Men Glandsen de laane, de har den ei selv.

4.

Hvad aldrig bortdøde, hvad aldrig forgaaer,
Er Luen hin røde, i sig den bestaaer.
I Alt den sig mænger, fra Solen nedkalbt.
Til Intet den trænger, nødvendig for Alt.

5.

Af Skjæbne! du isner. I Livet er Frø,
Som spirer og visner, som Blomster og Hø,
Som tørres, forvildes af skadeligt Krat,
Dg knækkes og hildes i halmørke Nat.

6.

Den salige Kjerne, som Dvin har lagt,
Som Nørnerne værne med Omhu og Vagt,
Som Stormen ei tvinger, som rolig fremgroer,
Til kjæk den udspringer — er sjelden og stor.

7.

Med Diger og Bæle de standse dens Bei;
Men reent den at qvæle, det mægte de ei.
Snart atter den stuer med straalende Top
Dg skjønnere Luer mod Himmelen op.

8.

Dg bryder sin Farve, sin skjulende Braa,
Dg byder hver Farve af Mulmet fremstaae.
Dg Kjerlighed iler fra Himmels Skjer,
Dg Sommeren smiler og Vinteren flyer.

(A. Oehlenschläger.)

Nr. 5. Sommeraften.

Andante.

1. So = len syn = ter nok saa smukt ned bag grøn = ne
 2. Kor = net le = ger Tit og Skjul, gyn = ger fig i

1. Lin = de, og i u = for = styr = ret Flugt
 2. Bo = ver, vis = ter om den lit = le Fugl,

1. band = se let = te Vin = de.
 2. som i Gyn = gen so = ver.

3.

Solen synker ned i Glads,
 Rundt om Bakkens Kanter
 Skjæler Vandet op en Krands
 Fuld af Diamanter.

4.

Stakkels Barn, med Diet vaadt,
 Som didhen vil vanke, —
 Al den Rigdom faaer du, blot
 Du den op vil sanke.

5.

Solen synker sommersvarm; —
 Det er Tid at bede:
 Gud og Fader, sign hver Arm,
 Som er uden Rede.

6.

Sign de Store, sign de Smaa,
 Lær dem Dig at fatte;
 Lad dem, kjære Skaber, faae
 Lidt af dine Skatte.

(Julius.)

Nr. 6. Vaarsang.

Andantino.

1. Nu vaag = ner Blom = sten af Dva = le, den tit = ter fra Knop = pens
 2. Smaae Fug = le ly = ste = ligt syn = ge og qvi = dre til Baa = rens

1. Ly, smaae Fug = le ly = ste = ligt syn = ge og
 2. Priis, de syn = ge al = le det Sam = me, men

1. svin = ge sig op mod Sky.
 2. hver paa sin e = gen Viis.

3. De sjunge alle det Samme
 Og vorde ret aldrig træt,
 Ei maalte Nogen Guds Værker
 Og blev af Beundring møt.

4. Ei maalte Nogen Guds Værker,
 Og Ingen hans Id forstaaer,
 Men Diet studser og fylbes
 Ved hver en fornyet Vaar.

5. Men Diet studser og fylbes
 Og Hjertet faaer Luft i Sang,
 Den Dag at Vaaren bli'er evig,
 Den kommer dog vel engang. (Julius.)

Nr. 7. Moderen med Barnet.

Allegretto.

1. Hst hvor Bei = en flaaer en Bugt, lig = ger der et Guss saa smukt;
 2. I den rø = de Af = ten = sol sid = der Mo = der i sin Stol,
 3. Kat = ten flaaer og krum = mer Ryg, men for = styr = res af en Ryg,

1. Bæg = ge = ne lidt stjæ = ve staae, Nu = der = ne er gan = ste smaae;
 2. Rin = den lu = er dob = belst rød, Bar = net har hun paa sit Skjød;
 3. Barst han den med Po = ten flaaer, og i = gjen som Hof = mand flaaer.

1. Dø = ren syn = ter halv i Ræ, Hun = den gør, det lil = le Ræ,
2. Dren = gen er saa frist og sund, Væ = le = fin = den rød og rund,
3. Mo = der klap = per Bar = nets Kind, see hvor sødt det so = ver ind,

1. un = der Ta = get Sva = ler qvid' = re, So = len syn = ter og saa vid' = re.
2. see, hvor hun i Spøg ham han = ter paa de sø = de Pus = se = lan = fer.
3. drøm = mer om de Eng = le smuk = te i sin lil = le pe = ne Bug = ge.

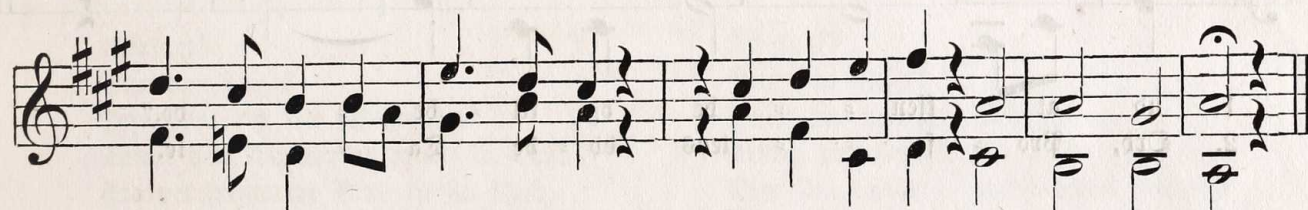
(H. C. Andersen.)

Nr. 8. Inlesang.

Allegretto.

1. Et Barn er født i Beth = le = hem, Beth = le = hem, thi
2. En fat = tig Jom = fru fød i Løn, fød i Løn, og

1. glæ = de sig Ze = ru = sa = lem. Hal = le = lu = ja! Hal = le = lu = ja!
2. fød = te Him = lens Kon = ge = søn. Hal = le = lu = ja! Hal = le = lu = ja!

3. Han lagdes i et :| Krybberum, :|
Guds Engle sang med Fryd derom.
:| Halleluja! :|

4. Og Østens Vise :| offred der, :|
Guld, Røgelse og Myrrerha stjer.
:| Halleluja! :|

5. Forbundet er nu :| al vor Nød, :|
Os er idag en Frelser fød.
:| Halleluja! :|

6. Guds kjære Børn vi :| blev paany, :|
Skal holde Juul i Himmelby.
:| Halleluja! :|

7. Paa Stjernetæpper :| lyseblaae, :|
Skal glade vi til Kirke gaae.
:| Halleluja! :|

8. Guds Engle der os :| lære brat, :|
At synge, som de sang i Nat.
:| Halleluja! :|

9. Da vorde Engle :| vi som de, :|
Guds milde Ansigt skal vi see.
:| Halleluja! :|

10. Sam være Priis til :| evig Tid, :|
For Frelser hold og Broder blid.
:| Halleluja! :|

(H. F. S. Grundtvig, efter det Latinske.)

Nr. 9. Kammerfvenden fra Morland.

Moderato.

(Apostl. Gj. 8, 25-40.)

(Efter J. P. E. Hartmann.)

1. Der sad en Svend i Blaa-mænds Land og tænkt = te paa, hvad
2. Og han drog ud, og han drog hjem med Rei = sen endt, hans

1. i de gam = le Bø = ger han med Un = dren saae. "Og
2. An = sigt fra Je = ru = sa = lem mod Syd var vendt. Han

1. er der sliq en Gu = ders Gud, da maa jeg bort, da maa jeg
2. sad paa Bogn med An = dagt stor og læ = ste høit de høi = e

1. ud at kjen = = de og til = be = = de."
2. Ord, Pro = fe = = tens dy = be Ta = = le.

3.

"Til Slagterbænk de førte ham
Som spage Faar;
Han stille var som tausé Lam
Naar Sænen gaaer;
Hans Slægt er sær at tale om,
Og bort fra Angest og fra Dom,
Fra Verden han optoges."

4.

Philipus ganger Bognen nær,
Nu taler han:
"Forstaaer du hvad du læser der,
Du sorte Mand?" —
"O nei, sid op! udlæg det Alt!
Har om sig selv Profeten talt,
Hvad eller om en Anden?"

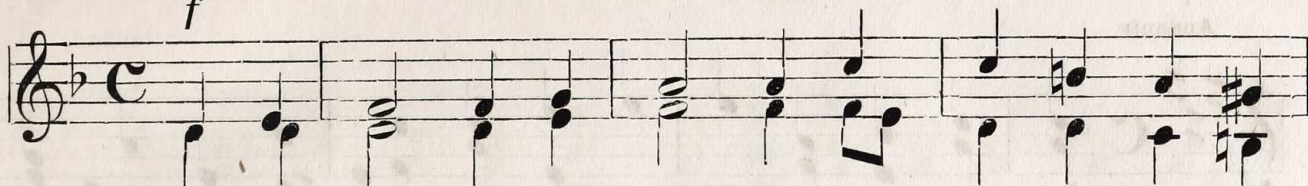
5.

O Blaamand, hvilket herligt Skin
Dit Die har,
Mens Herrens Tjener trænger ind
Med Tale klar!
Paa saure Ting vist Syn du sit,
For Aandens Die vist opgif
En Sol i Østerlide.

(H. F. S. Grundtvig.)

Nr. 10. Aarvaagenhed.

Moderato.

f

1. Klof = ken slaaer, Ti = den gaaer, E = vig = he = den fo = re
 2. U = for = sagt! vær paa Vagt! Je = sus har det Alt fuld =

p

1. slaaer; lad os bru = ge den kost = ba = re Tid, tje = ne
 2. bragt, han har vun = det det sto = re Slag, Sa = tan

f

1. Her = ren med al vor Flid, saa skal vi nok kom = me hjem!
 2. hun = det til Dom = me = dag, aab = net os Him = me = rigs Port.

3.

Uforsagt!
 Vær paa Vagt!
 Jesus har det Alt fuldbragt,
 Snart han kommer at hente sin Brud
 Fra det fremmede Land til sin Gud,
 Hjem til sin himmelske Fred.

4.

Uforsagt!
 Vær paa Vagt!
 Jesus har det Alt fuldbragt;
 Har du kun Olie i dit Kar,
 Brænder din Lampe kun lys og klar,
 Kan du ham møde med Fryd.

5.

Uforsagt!
 Vær paa Vagt!
 Jesus har det Alt fuldbragt;
 Aldrig han sældes med Magt eller List,
 Bier han længe — han kommer dog vist,
 Glæder dig saa desto meer.

6.

Uforsagt!
 Vær paa Vagt!
 Jesus haver det Alt fuldbragt;
 Han kan dig trøste i al din Bæe,
 Han er dig nær, som Guds Engle see,
 Jesus, din trofaste Ven.

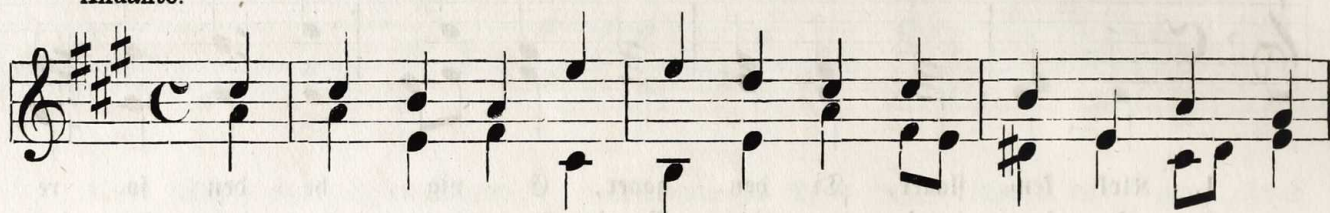
7.

Kloffen slaaer,
 Tiden gaaer,
 Evigheden forestaaer;
 Lad os bruge den kostbare Tid,
 Tjene Herren med al vor Flid,
 Saa skal vi nok komme hjem!

(Agerbek.)

Nr. 11. Psalm e.

Andante.

1. Du, Her = re Christ, min Frel = ser est, til dig jeg haa = ber
2. Jeg haaer min. Lid nu og al = tid kun til din ri = ge

1. e = ne; jeg troer paa dig, o bliv hos mig e =
2. Haa = de; o Je = su sød, hjælp mig af Nød! ja,

1. vin = de = lig, alt med dit Ord det re = ne!
2. for din Død, frels mig fra Synd og Baa = de!

3.

Gaaer Sorgen paa,
Din Sjæls Attraa
Er altid at hufvæle;
Hvad Nød er der,
Hvor du er nær,
O Herre kjær!
Dig mon jeg mig befale.

4.

Jeg være vil,
O Jesu mild,
Hvor du mig helst vil have;
Jeg luffer ind
I Sjæl og Sind
Dig, Herre min,
Med al din Naabegave.

5.

Da veed jeg vist,
O Jesu Christ,
Du vil mig ei forlade;
Du siger saa:
Kald du mig paa,
Hjælp skal du faae,
Og Intet skal dig skade!

6.

Giv os, o Gud,
Vi paa dit Bud
Maae leve saa tilfammen,
At vi hos dig
Evindeilig
I Himmerig
Kan faae din Glæde, Amen!

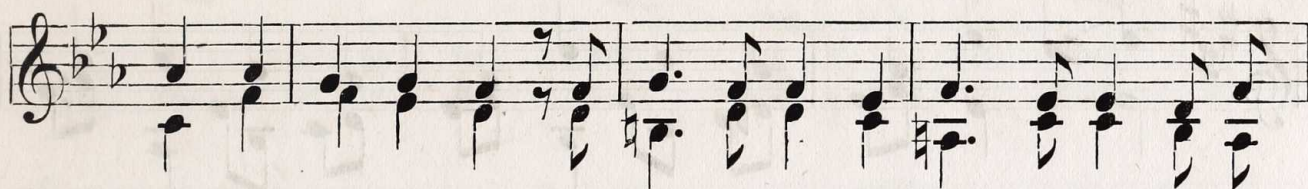
(H. Ithen.)

Nr. 12. Morgensalme.

Andantino.

1. Vær lo = vet, du, som e = vig vaa = ger, mens Ver = der
 2. Du aab = ned vo = re Di = en = laa = ge; de luf = tes

1. flum = re un = der dig! Dit Vind bort = vis = ter For = dens Taa = ger, og
 2. e = vig, naar du vil — O, lær os be = de, lær os vaa = ge, og

1. Nat til Dag for = vand = ler sig. Du kom dit mind = ste
 2. pri = se dig mens vi er til! Lad og = saa Sjæ = lens

1. Barn i = hu: Vor Gud, høi = lo = vet væ = re du!
 2. Di = e see! Vor Gjer = ning i dit Navn lad see!

3.

Og hvad vi see, og hvad vi høre,
 Hvad Sjælen fatter af din Aand —
 Lad det til dig, vor Gud, os føre!
 Vor Salighed er i din Haand.
 Indslut al Verden i din Favn!
 Bønhør os, Gud, i Jesu Navn!

(B. S. Ingemann.)

Nr. 13. Morgenbøn.

Andante.

1. Nat, Søn og Fæ = e, far nu vel, det da = ges flur i

1. Ø = ster, til Bøn, til Bøn, min hjæ = re Sjæl, sut

1. til den Gud, dig trø = ster!

2.

O Lysets Fader, Livets Sol,
Med Søn og Ånd tillige,
Se fra din høie Himmelsbol
Med til vort Jorderige!

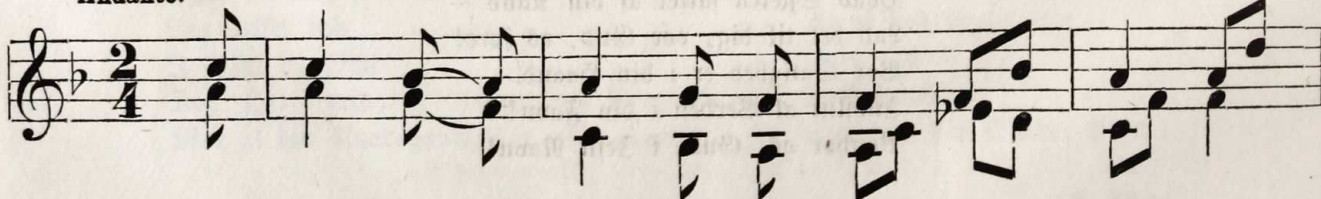
3.

Lad Lyset i din Kirke boe,
Lad Ordets Lys og Støtte
Fødsage os i Christi Tro,
Til vi til Himlen flytte.

(Th. Kingo.)

Nr. 14. De hellig tre Konger.

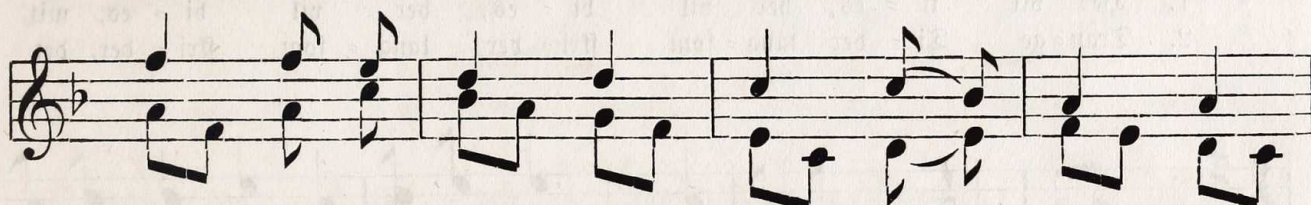
Andante.

1. De hel = lig tre Kon = ger saa hjer = tens = glad, fra
2. En Stjer = ne dem vi = ste til Jø = de = land og

1. Hjem = met de dro = ge til Beth = le = hems Stab; de
2. hen til den him = mel = ste Frel = ser = mand, og

1. to = ge fig for den Mei = se saa lang, at
2. Bar = net de fun = de, dei = lig og stjer, hos

1. fin = de Se = sum i Kryb = ben trang.
2. Dr = e og A = sen i Stal = den der.

3.

Og ned de fulde paa deres Knæ,
Da Barnet de monne for Die see,
Og Røgelse, Myrrha, røden Guld
De offred den Herre saa frydefuld.

4.

Saa drog de hjemad til deres Land
Og prisede Gud, deres Frelsermand;
Lad os ogsaa falde Herren til Fod,
Ham prise af hele vor Hu og Mob!

5.

Alt for den Stjerne fra Jacob Klar,
For Kvisten af Israel aabenbar,
For Kilden, som sprang af Naade stor,
For Herren over alt Englechor!

6.

Og synge som Kongerne hjertensglad
En frydefuld Sang udi allen Stab,
Indtil vi hos ham, vor Glæde kom fra,
Kan synge evigt Halleluja!

(Gammel Folkesang.)

Nr. 15. „Her vil ties, her vil bies.“

Andantino.

1. Her vil ti = es, her vil bi = es, her vil bi = es, mit
 2. Tran = ge Ti = der lang = som ffri = der, lang = som ffri = der, det

1. fva = ge Sind; Høst = ti = den end = tes, her maa da ven = tes, her maa da
 2. har den Art; Da = ge = ne læn = ges, Vin = te = ren stren = ges, Vin = te = ren

1. ven = tes paa For = aars = vind! Her vil ti = es, her vil
 2. stren = ges og det er svart! Tran = ge Ti = der lang = som

1. bi = es, her vil bi = es mit fva = ge Sind!
 2. ffri = der, lang = som ffri = der, det har den Art.

3.

Kom, min Due, flyv at fve,
 Flyv at fve bag Gjerdet hist,
 Om du derinde Løvspring kan finde,
 Løvspring kan finde, med Blad paa Kvist!
 Kom, min Due, flyv at fve,
 Flyv at fve bag Gjerdet hist!

4.

Kom, min Due, lad dig fve,
 Lad dig fve med Dlieblad!
 See, nu er Stunden næsten oprunden,
 Næsten oprunden, som gjør mig glad!
 Kom, min Due, lad dig fve,
 Lad dig fve med Dlieblad!

(Efter Brorson af Grundtvig.)

Nr. 16. Birken.

Andante con espressione.

(Efter H. W. Gade.)

1. Hvi staaer du saa een = som, o Bir = te =

1. Hvi staaer du saa een = som, o

1. træ! paa He = den i Vin = ter og Vind? D

1. Bir = te = træ! paa He = den i Vin = ter og Vind? D

1. Som = fru! hvi væl = ger du Him = len til Læ? hvi

1. Som = fru! hvi væl = ger du Him = len til Læ? hvi

1. er du saa hvid om Rind?

2.
Jeg aldrig hviler bag Skov eller Hegn,
Derfor er jeg bleg om Rind!
Mig aldrig forfrister den faldende Regn,
Paa Heden i Vinter og Vind.

3.
Min Sjæl er bedrøvet, mit Haab bortveg,
Derfor er jeg hvid om Rind!
— See Maanen er dunkel og Solen er bleg
Paa Heden i Vinter og Vind.

4.
Ak, Jorden har drukken min Veilers Blov,
Derfor er jeg hvid om Rind!
— Tartaren har myrdet ham ved min Rod
Paa Heden i Vinter og Vind.

(Hand.)

Nr. 17. Hyrdernes Sang af „Røverborgen“.

Allegro pastorale.

(Efter Fr. Kuhlau.)

1. Fjel = dets Dronning! dybt i Da = len har din El = skov Nat = ter =
 2. Skjøndt din Rid = der os be = drø = ver, hul = de Pi = ge, thi han

1. ga = len tol = tet alt med sø = de Lyd. Eg = nens
 2. rø = ver Bjer = get hvad det pry = der bedst, skal dog

1. Hør = de = sta = re kom = mer, by = der dig af Vaa = rens
 2. rø = de Lyd og Krands = se, naar vi syn = ge, mens vi

1. Blom = mer Bru = de = krands = sens fri = ste Pryd, Bru = de =
 2. band = se, funt = le til din Bru = de = fest, funt = le

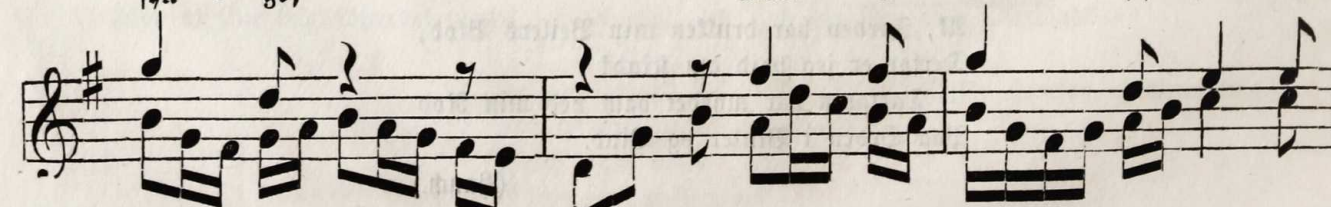
Mens vi

1. krands = sens fri = ste Pryd. Mens vi syn = ge, mens vi
 2. til din Bru = de = fest!

syn = ge,

mens vi band = se, funt = le

band = se, mens vi syn = ge, mens vi band = se, funt = le

til din Bru = de = fest, funt = le til din Bru = de = fest!

til din Bru = de = fest, funt = le til din Bru = de = fest!

(A. Oehlenschläger.)

Nr. 18. Hilsen.

(Efter Mendelssohn-Bartholdy.)

Andante.

2. Til Violens Hjem drag hen,
Hvor den smukt udspringer,
Naar du der en Rose seer,
Stig, du Hilsen bringer!

(H. Heine.)

Nr. 19. Børnenes Sang til Storken.

Andantino con moto.

Hvor var du saa læn = ge?

1. Stork! Stork! Læn = ge = been! hvor var du saa læn = ge?

Saae du Kong Pha = ra = os høi = e Steen? gif du paa Nil-strømmens

ge? saae du Kong Pha = ra = os høi = e Steen?

En = ge? gif du paa Nil = strømmens En = ge?

gif du paa Nil = strømmens En = ge? Stork Læn = ge = been!

2.

Stork! Stork! Langebeen!
 Med de røde Hoser!
 Hvor har du gjort af dit ene Been?
 :: Blev det i Pharaos Moser? ::

3.

Stork! Stork! Langebeen!
 Lykken vil du bringe:
 Gjemmer du den med dit ene Been
 :: Vistelig under din Vinge? ::

NB. Den 3die Stemme slutter i alle Vers ligesom i det 1ste med „Stork Langebeen!“

4.
 Stork! Stork! fagre Smaa
 Bringer du vor Moder:
 Er det en Søster med Dine blaa?
 :|: Eller en lille Kjerbroder? :|:

(B. S. Ingemann.)

Nr. 20. Den største Mand.

Allegretto.

1. En til = le Nis = se rei = ste med Er = tra = post fra
 Land til Land, hans Agt det var at hil = se paa
 Ver = dens stør = ste Mand.

2.
 Han kom til Stormogulen
 Og der hvor Kæmpekaalen groer,
 Men mellem alle Kæmper
 Ham tyktes Ingen stor.

3.
 Da gik han hen til Havet,
 Og stirred i det klare Vand; —
 Han smilte, thi nu havde
 Han seet den største Mand.

(Julius Gerson.)

Nr. 21. Tommeliden.

Allegro.

1. Tom = me = li = den var sig en Mand saa spæd, i

Fin = ger = bøs Har = nist var han klæd. Hans Hjelms var

hvæl = vet og hvid og reen, det var en ud = hu = let

Kir = se = bær = steen; en Knap = pe = naal var hans Land = se =

2.

Tommeliden sidder i Tommeltot,
 Der morer han sig saa jevnt og godt.
 Tommeliden drager paa Eventyr,
 Han vog en Flue, det frygtelig Dyr.
 Tommeliden drager i fremmed Land,
 Han svømmed sig over en Melkespand.

3.

Der var stor Frygt over al den Gaard,
 Af Tandværk leed den kongelig Maard.
 Svanhvide sig havde saa liden en Mund,
 Den var et Kirsebær, rød og rund.
 De Læger komme med skarpen Tang,
 Den Kirsebærmund var dem alt for trang.

4.

Og hvo som uddrager den hule Tand,
 Skal vorde Drot i det halve Land!
 Tommeliden sprang ind med Hjelm og Stang,
 Hun mærked i Munden det knap engang.
 Af Sadlen han kasted den frække Gæst;
 Hun mærked neppe det Landsesæst.

5.

Der var stor Fryd over al den Gaard,
 Tommeliden ægted den vene Maard.
 Prindsessen ham pynted med Sindalsbaand,
 Hun bar ham til Kirken paa hviden Haand.
 Foragte skal man just ei de Smaae,
 Tidt naae de, hvor ei de Store kan naae!

(A. Oehlenschläger.)

Nr. 22. Vaarsang.

Allegro.

(Efter Mendelssohn-Bartholdy.)

1. Nu For = aa = rets Stem = mer i Syn = ge ud = bry = der i

Su = bel = chor; de kan it = te An = det, de syn = ge, den

Lyt = te er alt for stor! den Lyt = te, den Lyt = te er

Hvor = hen = = ? hvor

alt for stor! Hvor = hen, hvor = hen, hvor =

alt for stor, den Lyt = te, den Lyt = te er alt for stor!

fø = rer dem Haa = bets Strøm?

hen, hvor = = hen? de min = des en

gam = mel, en dei = lig Drøm, de

Drøm, en

min = des en gam = mel, en dei = lig Drøm.

gam = = mel, en

2.

Dg Knopperne svulmende gløde
 Dg hige mod Lysets Aand,
 De venter et elskovsfuldt Møde
 At brydes af kærlig Haand,
 (at brydes, at brydes af kærlig Haand).
 Hvorhen? hvor fører dem Haabets Strøm?
 De mindes en gammel, en deilig Drøm!

3.

Dg Vaarens Aander de stige
 Dybt ned i Støvets Bryst,
 Og kalde til Tonernes Rige
 Den evige Ungdoms Lyft,
 (den evige, evige Ungdoms Lyft).
 Hvorhen? hvor fører os Haabets Strøm?
 Vi mindes en gammel, en deilig Drøm!

(Efter C. Klingemann.)

Nr. 23. En Vise om Vaaren.

Allegro.

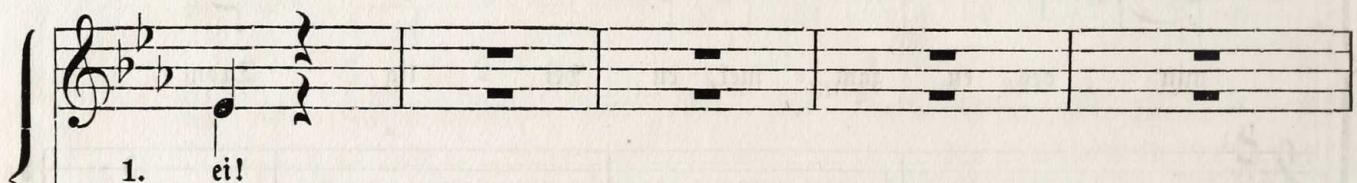
1. Nu laf = ter det ad Ti = den smaat, da Som = fru Vaar vil kom = me; den
2. sit Glo = sett hun sag = te = lig frem = tri = ner, saa

3. Ea = mi = sol, mens li = stigt i det Sam = me sig

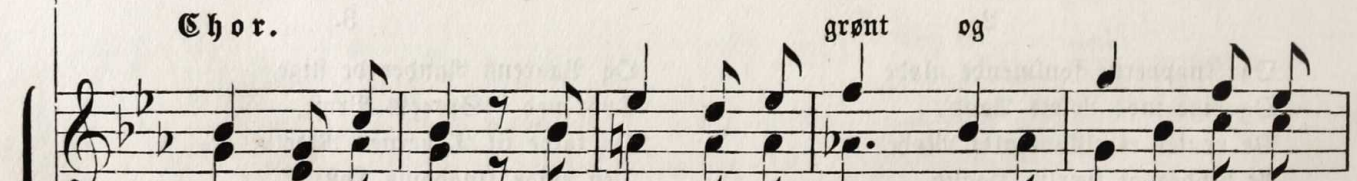
1. Søvn, som hun i Nat har faa't, er sag = tens snar = lig om = me. Ei = a,
2. bly og blank, saa pen og net, bag fla = re Sky = Gar = di = ner. Ei = a,

3. nær = mer den for = lib = te Sol i ful = de Fyr og Flam = me.

1. ei!
2. ei!

Chor. grønt og

Ei = a! hvor stjønt! snart Lø = vet er grønt og Fug = len vil

1ste—10de Vers.

2. Der er hun jo fra
3. Bort ka = ster hun sin

Sidste Vers.

4. Saa ta = ger hun sit

qvid = dre saa fjønt!

qvid = dre saa fjønt!

4.

Saa tager hun sit Styrtebad
I Luftens friske Strømme,
Liig lette Skyer stilles ad
De mørke Nattedrømme.

8.

Men Alt, hvad der har Kraft og Liv,
Sig glæder ved Partiet;
Der findes ei en Sjæl saa stiv,
Der finder Noget i 'et.

5.

Dg naar hun saa er toet og tørt,
Den ranke Mø sig klæder
I Silkesjærk og Fløielskjørt,
Dg stabselig fremtræder.

9.

Nei, Gjøgen leer til Finkens Slag
Dg Storken Halsen bøier,
Dg Sommerfuglen for og bag
Gjør tusind pene Løier.

6.

Men Solen med et rundt Gesigt
Bagefter hende render;
Han troer nu ret, det er hans Pligt
At være hendes Tjener.

10.

Kaninen morer sig i Krat,
Græshoppen lystigt vipper,
Mildt Stjernen i den klare Nat
Med fine Dine glipper.

7.

Dg vil hun bruge ham til Speil,
Da er han saa fornøiet,
Skjøndt stundom, — det slaaer aldrig feil —
Han Taarer faaer i Diet.

11.

Sig glæder selv, skjøndt gammelflog,
Den blege, syge Maane,
Alverdens Hjerte sukker, og
Poeterne — de daane.

(Chr. Winther.)

Nr. 24. Canon.

Allegro.

Her kommer jeg! sa' Peer Blæst, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa

Her kommer jeg! sa' Peer

falbt han ind, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa

Blæst, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa

Her kommer jeg! sa' Peer

falbt han, saa falbt han ind ad Dø-ren. Her kommer jeg! sa' Peer

falbt han ind, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa

Blæst, saa falbt han ind ad Dø-ren, saa

Blæst, saa falbt han ind ad Dø = ren, saa
 falbt han, saa falbt han ind ad Dø = ren. Her kommer jeg! sa' Peer
 falbt han ind, saa falbt han ind ad Dø=ren, saa falbt han ind ad Dø=ren, saa

falbt han ind, saa falbt han ind ad Dø=ren, saa ha, ha, ha, ha,
 Blæst, saa falbt han ind ad ha, ha, ha, ha,
 falbt han, saa falbt han ind ad Dø = ren. ha, ha, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, Her kom=mer jeg! sa' Peer Blæst.
 ha, ha, ha, ha, Her kom=mer jeg! sa' Peer Blæst.
 ha, ha, ha, ha, Her kom=mer jeg! sa' Peer Blæst.

Nr. 25. Juleaften.

Larghetto.

1. Barn Je = sus i en Kryb = be laae, skjøndt Him = len var hans Ei = e; hans

1. Du = de her var Hø og Straa, mørkt var det om hans Lei = e. Men

1. Stjer = nen o = ver Hu = set stod, og Dr = en lys = sed' Bar = nets Fod.

le = lu = ja, Hal = le = lu = ja, Barn

1. Hal = le = lu = ja, hal = le = lu = ja, Barn Je = sus!

Hal = le = lu = ja, Hal = le = lu = ja, Barn

2. Hver sorgfuld Sjæl bliv kærst og glad,
 Røst af den tunge Smerte,
 Et Barn er fød i Davids Stad
 Til Trøst for hvert et Hjerter;
- Til Barnet vil vi stige ind
 Og blive Børn i Sjæl og Sind.
 Halleluja!

(H. C. Andersen.)

Sange til Skolebrug,

arrangerede

efter egne og Andres Compositioner

af

Joh. Chr. Gebauer,

Organist ved Helligaands Kirken.

Andet Hefte:

(for 2 og 3 Stemmer).

Kjøbenhavn.

E. A. Reitzels Forlag. — Louis Kleins Bogtrykkeri.

1869.

Nr. 1. Kongen i Peire.

Andante con moto.

(Efter C. E. F. Weyse.)

1. Der var en Kon = ning i Pei = re, heel tro = fast til fin
 Grav; hans Fæ = ste = mø hin fei = re ham i
 Dø = den et Guld = horn gav.

2.

Det elskte han saa saare,
 I hvert et Gjestebud
 Hans Døie svømmed i Taare,
 Saa ofte han stak det ud.

3.

Og da sig nærmed hans Ende,
 Uddeelte han Stad og Land
 Til hver sin Ven og Frænde,
 Kun Guldhornet glemte han.

4.

En Gang i Høstens Dage
 Han sad ved Egebord,
 Med sine Kæmper strage
 Paa Peire ved Issefjord.

5.

Der sad den gamle Brave,
 Drak Livets sidste Glød,
 Og kasted den hellige Gave
 I Issefjordens Skjød.

6.

Igjennem dybe Taage
 Han blunk det synke seer, —
 Da segned hans Dienlaage,
 Drak aldrig en Draabe meer!

(A. Oehlenschläger.)

Nr. 2. En lille Drengs Klage.

Andantino lagrimoso.

(Mariane.)

1. Mig Sva = len har be = dra get, o Mo = der,
2. Og Ly = set tog den med fig og So = lens

1. { var det Ret? Mo = der var det Ret? den har for = ladt vor
2. var = me, { Glød var = me Glød og før i = gjen den

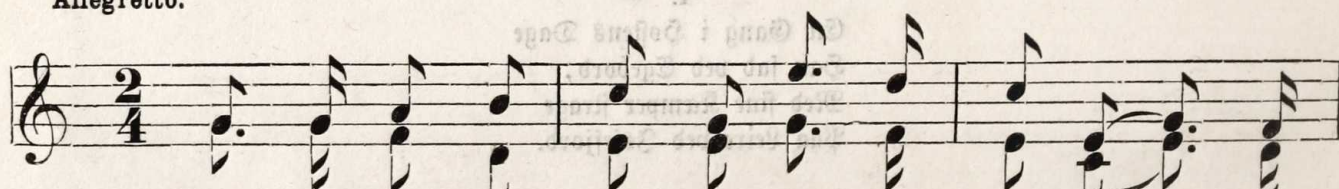

1. Bo = lig og har ei jagt mig det.
2. kom = mer, er jeg af Læng = sel død.

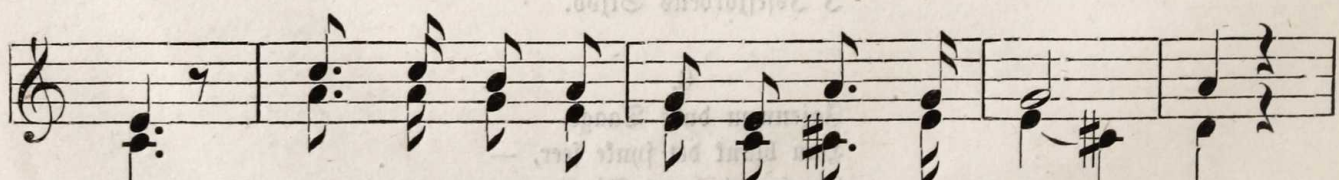
(Efter Rückert af Hauch.)

Nr. 3. Foraaret.

Allegretto.

1. Jeg vil væ = re rig = tig sjæ = le = glad, sjæ = le =
2. Thi han kom = mer midt i Glæ = dens Flok, i Glæ = dens
3. Og hans Na = syn er saa klart som Rav, saa klart som

1. glad, In = tet skal i = dag mit Ho = ved bry = de,
2. Flok frem i = dag af Mor = gen = rø = dens Sa = le,
3. Rav, trindt han spre = der Dag og Duft og Grø = de,

1. Jeg vil styr = te mig i Glæ = dens Bad, i Glæ = dens Bad,
 2. Blom = ster flyn = ge sig om Bryst og Lof, om Bryst og Lof,
 3. glæ = de = druf = fen med min Blom = ster = stav, min Blom = ster = stav

1. in = gen Kon = ge skal mig det for = by = de!
 2. og paa Skul = dren fløi = te Nat = ter = ga = le.
 3. tum = ler jeg min Barn = doms Ven i = mø = de.

(Efter Claudius af Thura.)

Nr. 4. Til de Unge.

Moderato.

1. See ei til den gam = le Hol = ger surt, om end Ser thy = kes, han
 2. Lidt gam = meldags er jeg, det veed jeg nok, og graat blev mit Skjæg i
 3. End = nu kan jeg lee af Hjer = tens Grund, fast In = gen har seet mig

1. brum = mer! Lidt beeff er frund = om den sun = de = ste Urt, alt
 2. Gra = ven; lidt barff jeg er som min Tjør = ne = stof, men
 3. græ = de, men een er Tun = gen i min Mund, og

1. Al er ei surt, som skum = mer.
 2. der = for er jeg ei gna = ven.
 3. Al = vor der er i min Glæ = de.

(B. S. Jagemann.)

Nr. 5. Spillemanden.

Andantino.

(Efter C. E. F. Wense.)

„Spil = le = mand spil = ler paa Stræn = ge!

2.

„Spillemand spiller med Bue!“
 Puf Forstuedøren kun op paa Klem.
 „Min Moder er en Frue;“
 Men jeg har hverken Huus eller Hjem!
 Spillemand spiller med Bue!

3.

„Spillemand spiller paa Strænge!“
 „Min Fader han er en Herremand.“
 Ham har jeg ei seet saa længe;
 Men aldrig meer han mig favne kan.
 Spillemand spiller paa Strænge!

4.

„Spillemand spiller med Bue!“
 Jeg kjender igjen det gamle Slot.
 Af! kunde jeg Herstabet skue!
 Jeg vilde kun see, om du har det godt.
 Spillemand spiller med Bue!

5.

„Spillemand spiller paa Strænge!“
 Af Forstuedøren er luft igjen,
 Her tør jeg ei tøve længe;
 Ved Porten knurrer min Barndomsven!
 Spillemand spiller paa Strænge!

(B. S. Ingemann.)

Nr. 6. Jægersang.

Vivace.

1. Op ra = fte Jæ = ger = ffa = re! til Tog med To = ner ffa = re os
Hør = nets

kal = der Hør = nets Klang, os kal = der Hør = nets, Hør = nets Klang. Nu

Vos = sen let i Haan = den! frist Liv er Jæ = ger = aan = den — en

Baa = ben = dans vor Gang, en Baa = ben = dans vor Gang.

Vers 4. ud! rast Blæn = ker = ne, Blæn = ker = ne her = ud!

2. Frem! lysteligt det gjalder:
Til spredte Fægtning kalder
De skjæffe Tøners Røst.
Til Skovens grønne Tale!
Til Kløft og dybe Dale!
Til freidig Jægerdyft!

3. Er Folk og Drot i Fare,
Frem! raske Jægerstare!
Til første Kampdyft ud!
Hvor Hornets Stemme kalder,
I Skov og Kløft det knalder,
Med firkte Jægerstod.

4. Giv Agt paa Hornets Tale
I Skov og Kløft og Dale!
Rast Blænferne herud! *
Den snilde Jægers Dre
Skal fjerne Tanke høre:
Hver Klang er Høvdings Bud.

5. Giv Agt paa Hornets Stemme!
Og du skal stolt fornemme
En Røst af mægtigst Mand:
Rast Gud, bag Skovens Grene
Du med din Bøsse ene
Har Liv og Død i Haand.

6. Giv Agt! naar Hornet gjalder!
Dig Fædrelandet kalder
Med dybe Tøners Røst.
Du Skjoldet er for Hæren —
Dig kalder Krigeræren —
Frem! frem med Mod og Dygt!

(B. S. Ingemann.)

Nr. 7. Sophies Aftensang.

Andante.

1. Snart jeg Di = et luf = ter, op til Mo = ders Kind;
2. Dei = lig er Guds Him = mel, som i Drøm jeg seer;
3. Gjer = ne vil jeg fa = re til de Sø = stre hen,
4. D = ver al = le Mo = der er der Leg og Fæst:

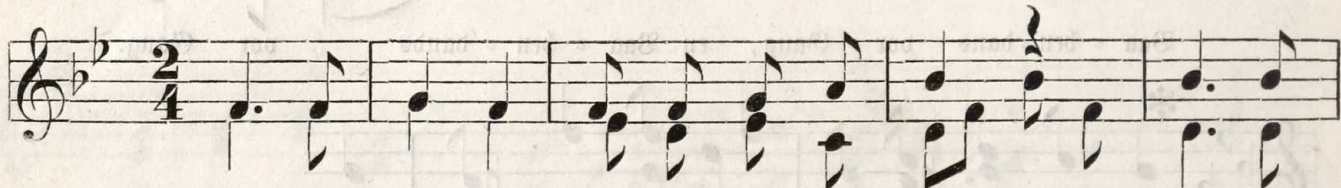
1. hen = des Arm mig bug = ger, mens jeg slum = rer ind.
2. Sø = stres gla = de Brim = mel rundt = om = fring mig leer.
3. naar jeg kom = mer ba = re hjem til Moer i = gjen.
4. hos min sø = de Mo = der er dog al = ler = bedst!

(F. J. Hansen.)

Nr. 8. Nattesang.

Lento.

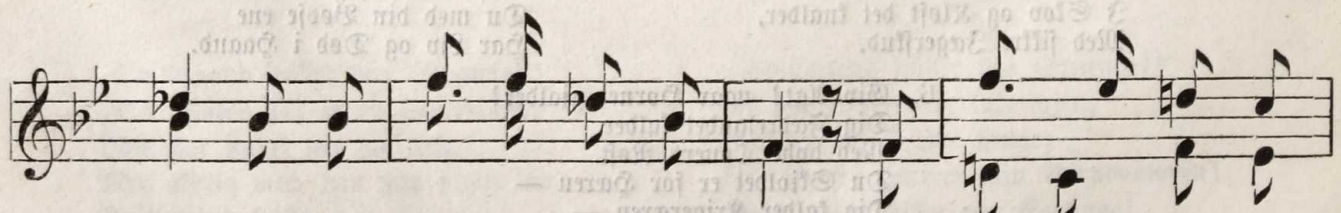
(Efter Fr. Kuhlman.)

1. Hvil = fen Al = vor i den tau = se Nat! Tæt = te, tæt = te
2. Vaag = ne Rum = mer, flygt en li = den Stund! gylde = ne. gylde = ne

1. Skyg = ger, o = ver Eng og Arat! Mørk, mørk og mat af
2. Slum = mer, skjænk mig blot et Blund! Af = tør, af = tør mi = ne

1. Møi = e ind = slum = rer hvert et Liv med Læng = sel i sit
2. Taa = rer, den smer = te = ful = de Strøm, for = jag hver Aal, som

1. Di = e i = mel = leu Blad og Siv.
2. saa = rer, nu med en ven = lig Drom!

(Efter Rossegarten.)

Nr. 9. Den danske Sag.

Andantino.

1. Dan = fter! født ved Bøl = gen blaa og de grøn = ne
2. Du som her blev bug = get spæd i Hjør = min = de
3. Slaa dog ei paa No = den Brag, hvor = af du est
4. Føl, at Hjer = te som en Steen Mand har o = ver
5. Der = hos er den dan = fte Sag Fre = dens Sag paa

1. Sko = ve, hvor du So = len yn = dig saae
2. Skjø = det, lys = set mild, om end du græd
3. run = den! føl dog at den dan = fte Sag
4. Mul = de, naar fit e = get Kjøb og Been
5. For = den, bli = ver dog til Dom = me = dag

1. hjer = ge sig i Bo = ve!
2. høit for Al = br = fte = det!
3. den er din i Grun = den!
4. dødt han seer med Kul = de!
5. Glæ = dens Sag i Nor = den!

(M. F. S. Grundtvig.)

Nr. 10. Sang fra det Fjerne.

Andante.

(Efter Fr. Kuhlman.)

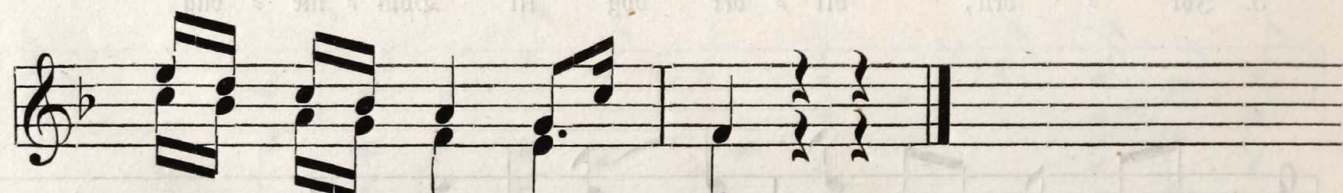
1. Naar Aftnens sid = ste Straa = le blin = ker i E = ge = lun = den til dig
2. Naar Maanen halvt sit Na = syn gjem = mer, og El = stovs Drøm hen = tryl = ler
3. Og sø = ler du, naar Tan = ken svæ = ver sødt i Hen = far = nes El = stovs
4. Og hø = rer du, naar Nat = tens Stjer = ne i tyft Smaakam = mer glim = ter

1. ned, og du et Bil = led seer, som vin = ker, og fa = rer
2. dig, og du fra Es = pens Løb for = nem = mer me = lo = dist
3. Kund, et sag = te Pust, der ven = ligt bæ = ver som Ze = phirs
4. ind, som De = ols = har = per fra det Fjer = ne, det Pag = tens

1. hen, og aan = der Fred; da er det Ven = nens Aand, saa tro, der dig til =
2. Su = sen bli = de = lig: mens ah = nen = de dit Hjer = te slaaer, min Aand da
3. Kys paa Barm og Mund, og vis = ter Lam = pen i din Haand, o tvivl da
4. Ord: „for e = vig din!“ da slum = re blidt! min Aand det er, den svæ = ver

1. vin = ker Fryd og No.
2. gjen = nem Sko = ven gaaer.
3. ei — det er min Aand.
4. om dig fjern og nær.

(B. S. Ingemann.)

Nr. 11. En Bondes Aftensang.

Andantino.

1. Nu Da = gens sto = re, fjøn = ne Stjer = ne som jeg sit Løb har
 endt, vor Moer! nu nød jeg og = saa gjer = ne det
 Brød, jeg har for = tjent.

2. Her, hvor de trætte Lemmer strække
 Sig paa den grønne Jord,
 Du under Abilden kan dække
 Paa Grønsværdsbug vort Bord.

3. Her smager Maden mig hver Aften
 Som i et Guldpalads,
 Her kvæger Mælk som Druesaften,
 Og her faaer Alle Plads.

4. Kald nu Smaagjæsterne til Sæde,
 Thi Hungeren er stor,
 Og tag fra Buggen kun den Spæde
 Med til sin Faders Bord!

5. Har vi end ikke Herreretter,
 Vi har dog dagligt Brød,
 Vi Smør og Mælk paa Bordet sætter
 Og lider ingen Nød.

6. Det er fuldtop paa Bondens Gaffel,
 Vi Gud vel takke maa,
 I dag vi holde aabent Taffel
 For alle Stjerner smaa.

7. Og Maanen med de klare Straaler
 Til Skaffer holder vi.
 Den titter ned i vore Skaaler
 Og ghder Kraft deri.

8. Spiis, Børn, med Glæde, hvad I kunne,
 Gud signe os vor Mad!
 See, Maane, kan du mig misunde,
 Jeg er saa rig og glad!

(Efter Claudius af C. H. Thurah.)

høi = er fit Ho = ved al = den = stund, mens Skjel = me = ri og

mens Skjel-me = ri

Løi = er ret spil = led om hans Mund.

2.

Han gav dem hver et Stykke,
 Og lagde Skjemt dertil;
 De priste deres Lykke,
 Og takked ham med Smil.
 Den nordre Stump af Landet
 Han gav til Eske Brok,
 Han sagde: „Kryb i Sandet,
 Da har du Husly nok.“

3.

„Hvor Ræv og Ulv skal bygge,
 „Der trives sjelden Gaas,
 „Og derfor skal I rykke
 „Hver i sin egen Baas.
 „Men liden Morten Due,
 „Flyb kjønt til Nalholm op,
 „Sid der paa grønne Due,
 „Og byg i Bøgens Top!

4.

„Hvor skal vi Galten sætte?
 „I Krogen kan han boe!
 „I hedder Høg med Kette,
 „I har saa hvas en Klo;
 „Søhanerne I gribe
 „Ud fra det sikkre Næs!
 „Til Kalv jeg giver Ribe,
 „Der kan han gaae paa Græs.“

(Chr. Winther.)

Nr. 14. Vaarsang.

Allegretto vivace.

(Efter C. E. F. Wense.)

mf

1. En = de = lig rev = ned de hæn = gen = de Sker, de for = svandt i en Kant;

mf

Kul = den med Taa = ger = ne flyer. Him = me = len skin = ner saa

klar og saa puur, som en De = mant, som en fle = ben A = zur.

rf

Var = men op = li = ver den død = kol = de Jord; ei = a see, Her = re = je!

rf

2.

Finken er kommen, den var ikke seen:

Trirrelit!

Kvirrelit!

Kviddrer paa ghyngende Green.

Græsset alt speiler sig spædt i vor Sø,

Isen og Sneen paa Bjerget maa tõe.

Løbene flette det maigrønne Dag;

Vifter hid,

Vifter did,

Høit i den venlige Dag.

3.

Hvad er saa herligt, som Rosen i Vaar?

Hvad saa rødt?

Hvad saa sødt?

End den ei blomstrende staaer.

Endnu den slutter paa torneede Stub

Grønt i sit Løb den tilsluttede Knop;

Men kun en Dag i den varmende Luft

Giver Agt,

Hvilken Pragt!

Mærker I Purpurets Duft?

4.

Blusker alt Rosen, da kommer og snart:

Trillere,

Philome

Hurtig paa Vingernes Fart

Pislige Nattergal, bhygger i Træ

Hurtig sin Rede bag Grenenes Læ,

Holder sit Bryllup og synger sin Sang:

„Søde Lyft

I mit Bryll!“

O, du livsfalige Klang!

(A. Oehlenschläger.)

Nr. 15. Fiskerens Sang.

Moderato.

(Efter C. E. F. Weyse.)

1. Har jeg min Baad, mit Seil og mit Ræt, vil jeg med Far = len ei

byt = te. Fi = sten i Van = det blier al = drig træet, Fi = ste = ren

lig = ner Fi = ste = nes Væt, li = det han ag = ter en Byt = te.

Li = ge jo fly = de de Draa = ber i Fjord, li = ge de Bla = de paa

Træ = er = ne groer; Hjem = met mig føl = ger om = bord,

Hjem = met mig føl = ger om = bord.

2.

Hytten er mig dog alt for trang,
 Sær i den liflige Sommer.
 Fire Pæle, lidt Leer og lidt Tang,
 Har jeg kun det, da jeg kliner med Sang
 Hytten, ihvor jeg saa kommer.
 Bøgenes Ly, lidt Græs til en Ro,
 Kilden, hvis Bover i Bækken sig snoe —
 Der er min flygtige Bo.

3.

Ankeret holder kun svagt mellem Siv,
 Landet ei holder mig bedre.
 Elstov er Skipperens Tidsfordriv,
 Sønner mig skjænker den kraftige Biv,
 Saa blev der skjænket mine Fædre.
 Men mine Børn, som Vællinger smaae,
 Lyftig maa svømme, før ret de kan gaae,
 Hift udi Bølgerne blaae.

4.

Rjolen at tømre, den mægtige Mast,
 Det skal de Gutter jeg lære.
 Langsomhed er en hæslig Last;
 Bognen gaaer langsomt, Skibet har Hast;
 Derfor skal Skibet man ære.
 Tru da kun, Sø! jeg foragter din Kval,
 Tønsende danser den trodsige Hval.
 Her er min Høieløftsfaal.

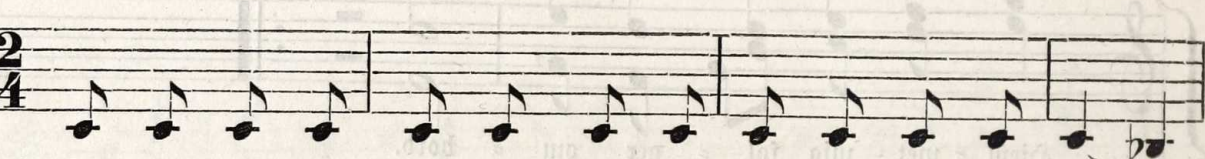
(A. Oehlenschläger.)

Nr. 16. Riimfrosken.

Andantino quasi allegretto.

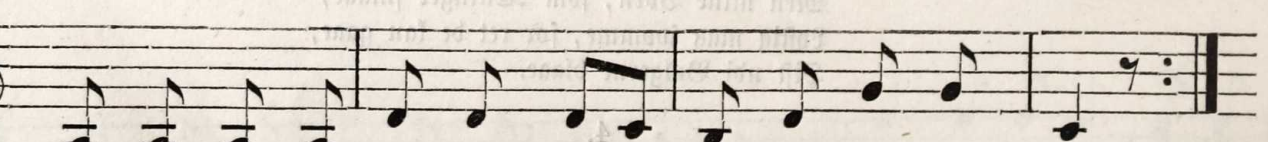
1. See dog mi = ne fjæ = re Træer, see, hvor smukt de staa!
 2. Hver en lil = le Qvist saa fiin hæn = ger hvid som Sne.
 3. Al = le Træ = er, sto = re, smaa, staaer i Søl = ver = pragt
 4. Vi det see og spør = ge om i Gen = sol = dig = hed:
 5. Thi i = af = tes hver en Green u = den Riim = frost stod,
 6. Ja i = nat Guds En = gel gif og ud = strøe = de den;
 7. En = gel! vi dig i dit Skjul tak = ke vil med Flib!

1. See dog mi = ne fjæ = re Træ = er, see, hvor smukt de staa!
 2. Hver en lil = le Qvist saa fiin (den) hæn = ger hvid som Sne.
 3. Al = le Træ = er, sto = re, smaa, (de) staaer i Søl = ver = pragt
 4. Vi det see og spør = ge om i (al) En = sol = dig = hed:
 5. Thi i = af = tes hver en Green (jo) u = den Riim = frost stod,
 6. Ja i = nat Guds En = gel gif og (han) ud = strøe = de den;
 7. En = gel! vi dig i dit Skjul (nu) tak = ke vil med Flib!

1. Al = le Gre = ne fjernt og nær er der Riim = frost paa.
 2. Hvi = de = re var in = tet Riin no = gen = tid at see.
 3. trindt med De = mants = fro = ner paa som i Kro = nings = dragt.
 4. hvor = fra den = ne Riim dog kom, om den selv faldt ned?
 5. der er dog be = stemt vift En, som den fal = de lod.
 6. men før Di = et op vi fik, fløi han bort i = gjen.
 7. Gjør blot til den sø = de Suul at = ter Sko = ven hvid!

1. Al = le Gre = ne fjernt og nær er der Riim = frost paa.
 2. Hvi = de = re var in = tet Riin no = gen = tid at see.
 3. trindt med De = mants = fro = ner paa som i Kro = nings = dragt.
 4. hvor = fra den = ne Riim dog kom, om den selv faldt ned?
 5. der er dog be = stemt vift En, som den fal = de lod.
 6. men før Di = et op vi fik, fløi han bort i = gjen.
 7. Gjør blot til den sø = de Suul at = ter Sko = ven hvid!

(Efter Claudius af C. H. Thurah.)

Nr. 17. Holger Danskes Mærke.

Allegretto.

1. S al = le de Ri = ger og Fan = de, hvor = hen jeg i Ver = den

foer, jeg fæg = ted med aa = ben Fan = de for hvad jeg for al = vor troer.

2.

En Drn var mil Hjelme=Mærke;
 Paa Brynjen stod Korsets Tegn.
 Paa Skjold bar jeg Løverne stærke
 I Hjerternes milde Hegn.

3.

Naar Mænd jeg kasted min Handske,
 Opflog jeg min Ridderhjelms;
 De saae, jeg var Holger Danste
 Og ingen fornummet Skjelm.

4.

Vil Dansten i Verden fægte,
 Men dølger Nafn og Navn,
 Seg veed, hans Mand er ei ægte —
 Seg tager ham ei i Favn.

(B. S. Ingemann.)

Nr. 18. Jeg er en Skandinaver.

Maestoso.

1. Vi er eet Folk, vi kal = des Skan = di na = ver, i tren = de

Ri = ger er vor Hjem = stavn deelt; men mel = lem Nu = tids sto = re Him = mel =

ga = ver, er den: vort Hjer = te vox = er til eet Heelt. Lad væ = re

glemt, hvis os en U = ret fte = te, Tids = aan = den som en lut = tret Mar = ga =

dolce

re = the for = e = ner os, den tre = fold Kraft for = le = ner, selv Sproget

dolce

f

os for = e = ner. Paa Fjeld, i Skov og ved det nat-blaa Hav jeg jub = ler

f

Chor.

ff

glad: jeg er en Skan = di = nav! Paa Fjeld, i Skov og ved det nat = blaa

ff

Hav jeg jub = ler glad: jeg er en Skan = di = nav!

2.

Rom med paa Dobre Kjø, hvor Sølen ligger,
 Hør Fossens Torden, Søterpigens Sang.
 Den friske Sø- og Bjergluft jeg inddrækker,
 Jeg gaaer hvor Nordens Guder gif engang.
 Og hvis om Kraftens Mænd jeg hører heller,
 Om Olaf, Hakon, Harald man fortæller;
 Til Fjelds! til Fjelds med stærke Klippeborge,
 Staaer du, mit gamle Norge,
 I Glans af Nordlys, ved et stormfuldt Hav!
 Jeg elsker dig, jeg er en Skandinav!

3.

Rom paa den snelle Baad, lad Dampen virke,
 See Floder, store Søer er vor Vei!
 Seil over Bjerget, hvor de høie Birke
 Udaande Duft. O Sverrig elsker jeg!
 Herfra lod Gustav Adolfs Navn paa Jorden,
 Han var den sidste Ridder her i Norden. —
 Lidt Bærbrod og den svenske Bonde synger:
 Ham Røisomhed forhynger.
 Han synger Sangene ham Skjalden gav,
 Og vi med ham: jeg er en Skandinav!

4.

En smuk Bouquet af Kløver, Korn og Humle,
 Er Danmark, kom og see vor Bøgeskov!
 Paa Sletten her sig Aandens Sønner tumle,
 Det dundrer lystigt under Hestens Hov.
 Til Videnskab og Kunst vi snart udride,
 Europa om det lille Land skal vide,
 Ved Thorvaldsen dets Navn fra Stenen klinger;
 Alt Lycho gav det Vinger.
 En Rose Danmark er! Syng, Skandinav
 Om Aandens Blomst midt i det barste Hav!

(Chor til 4de Vers.)

En Ro = se Dan = mark er! Syng, Stan = di = nav, om Aan = dens

Blomst midt i det bar = ste Hav!

5.

Lad ei den skønne Enighed forsvinde,
 Dans, Svensk og Norst hinanden række Haand;
 De gamle Folkesange os forbinde,
 I Melodien er et kraftigt Baand.
 Af Enighedens Sæd kun Godt man høster;
 Vi skue kjækt mod Vester og mod Øster
 I Fryd og Sorg! O, her er godt at være!
 Her leve vore Kjære!
 Fra Bøg og Birk og Gran, vidt over Hav
 Lyd Glædesfang: jeg er en Skandinav!

(H. C. Andersen.)

(Chor til 5te Vers.)

Fra Bøg og Birk og Gran, vidt o = ver Hav, lyd Glæ = des =

fang: jeg er en Skan = di = nav!

Nr. 19. Oldingens Advarsel.

Moderato.

(Efter Fr. Kuhlau.)

1. Ol = ding dig et Sagn for = tæl = ler; mærk, hvad sand = dru Tin = ge
2. Har du Na = bo, der dig pla = ger, iv = rer snart og al = tid

1. mæl = der: Si for Tin = ge el = ler Dom let en høf = lig Mand end
2. fla = ger, fhy som Pest u = nyt = tig Snak, hjælp dig hel = ler frem med

1. kom! let en høf = lig Mand end kom.
2. Tak, hjælp dig hel = ler frem med Tak!

3.

Paaner Gjenbo tusind Daler
Men dig skillingvis betaler,
Spild ei Ord paa troloft Paf,
Tag hver Skilling hjem med Tak!

4.

Fik til Biv og Børn du Trolde,
Der dig idel Harmen volde,
Spar paa Taarer, Suk og Af,
Lift dig til din Grav med Tak!

5.

Hvis i Høst, naar Regnstyl strømme,
Dine Neg langs Agren svømme,
Grød ei over vaade Stak,
Rjør den Tøse hjem med Tak!

6.

Saa et gammelt Sagn fortæller;
Mærk, hvad det dig sanddru mælder,
Thi for Tinge eller Dom
Ingen høflig Mand let kom.

(F. Høgh-Guldberg.)

Nr. 20. Græshoppen.

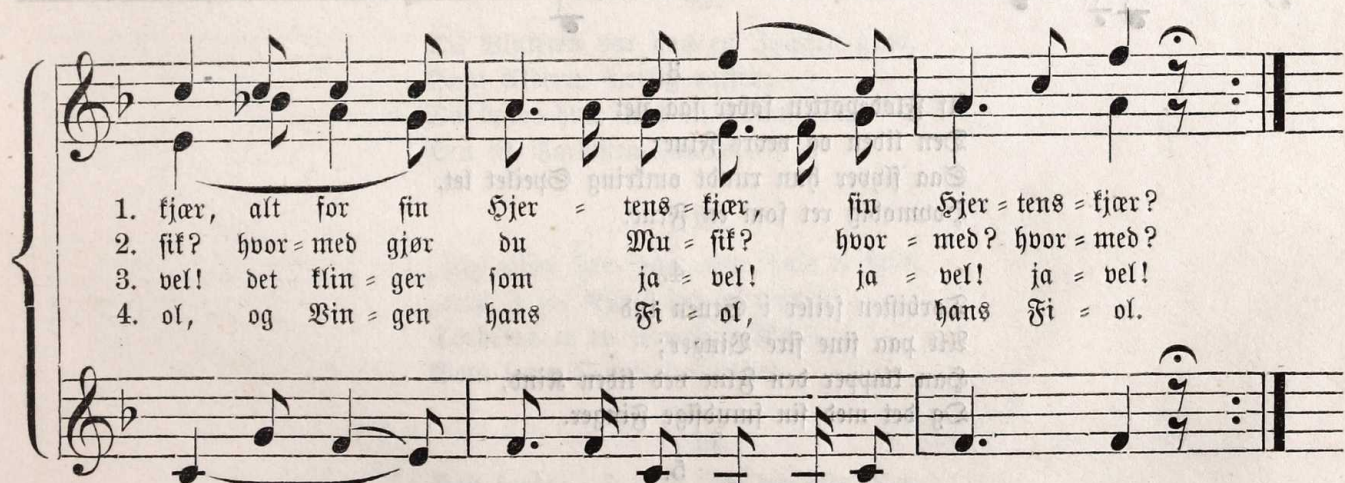
Allegretto.

1. Græs = hop = pen fid = der paa En = ge i Som = me = rens Af = ten =
 2. Sang = fugl han lig = ner dog if = fe: fun Vin = ger til Stads han
 3. Siig = er du Vi = o = li = ni = sten i O = be = rons Hof = fa =
 4. Sv = rigt han stry = ger Vi = o = len og nik = fer paa Blom = ster =

1. kjær, syn = ger han El = skovs = vi = ser alt for sin Hjer = tens =
 2. fik. Spil = le = mand i det Grøn = ne! hvor = med gjør du Mu =
 3. vel? Han sva = rer med høi = e To = ner, det klin = ger som: ja
 4. stol. — Be = net er Fid = del = bu = en og Vin = gen hans Fi =

1. kjær, alt for sin Hjer = tens = kjær, sin Hjer = tens = kjær?
 2. fik? hvor = med gjør du Mu = fik? hvor = med? hvor = med?
 3. vel! det klin = ger som ja = vel! ja = vel! ja = vel!
 4. ol, og Vin = gen hans Fi = ol, hans Fi = ol.

1. kjær! = = Græs = hop = pen fid = der paa En = ge.
 2. fik, hvor = med? Sang = fugl han lig = ner dog if = fe.
 3. vel, ja vel! Siig er du Vi = o = li = ni = sten?
 4. ol. = = Sv = rigt han stry = ger Fi = o = len!

(B. S. Ingemann.)

Nr. 21. Torbisten og Fluen.

Allegretto.

1. Tor = bi = sten krav = ler af mør = fen Gul med fi = re
 2. Dem havde han pud = set med megen Be = fied alt med sin

1. Vin = ger saa pru = de. De to de va = re som for = ten Gul, de
 2. ba = ge = ste Kral = le. At bei = le til Flu = en saa strunk han red; den

1. to som Glar i en Ru = de.
 2. el = ste = de han o = ver Al = le.

3.

Af Flødepotten søber saa net
 Den liden og vevre Flue;
 Saa flyver hun rundt omkring Speilet let,
 Hovmodig ret som en Frue.

4.

Torbisten seiler i Stuen ind
 Alt paa sine fire Binger;
 Han klapper den Flue ved liden Kind,
 Og det med sin smudsige Finger.

5.

„Stjøn Jomfru! imens I kvæder saa blødt,
 „Ret som Fiolenes Stränge,
 „Gist Eder med Bassen, saa ganger det sødt,
 „Vi kunne da spille for Penge.“

*) Optakten falder bort i 7de, 8de og 11te Vers.

6.

„Du Skorstensfeier ei komme mig nær!
 „Flyv til din Nædding derude!
 „Hvor Møget du roder paa Kryds og Kvær,
 „Alt med din fullede Snude.“

7.

Beileren tabte for Hast sit Veir;
 Han snurrer og summer og brummer;
 Den Spee han tog sig saa meget nær,
 Og krøb udi Jorden af Kummer.

8.

Sommerfugl sidder paa Lilien prud,
 Alt udi sin blommede Kjole;
 Da Fluen flyver i Haven ud,
 Hun vilde sit Ansigt sole.

9.

Og da hun saae det pralende Dyr
 I de rige forgyldene Klæder,
 Da brød hendes Hjerte strax i Fyr,
 En Elskovens Vise hun kvæder.

10.

Den Spraglede slog med Raaben om Fod:
 „Hvad tænker du fattige Tærne?
 „Du Melserager! Jeg er for god
 „Til at slikke med dig af en Kjerne.“

11.

Fluen gif næsten fra sin Forstand,
 Hun maatte sig skamfuld liste:
 „Nu saarer jeg vist aldrig nogen Mand,
 „Hvi tog jeg dog ei den Torbiste!“

12.

Til Vinteren var hun en Jomfru graa,
 Som Alderen hæslig rakked;
 Da kunde hun intet til Jøden saae,
 Hen til Torbisten hun lakked.

13.

„Jeg elsker Jer saare, den Tale er sand,
 „Kan I jer Kjærlighed mindes?“
 Torbisten er en fornuftig Mand,
 Som saare sjelden forblindes.

14.

Han jagde: „I pakk Jer fra min Dør,
 „Eders Klæder ere saa pene;
 „I huffer jo nok, hvad I sagde mig før;
 „Jeg gjør dem s'gu vist urene.“

(Poul Møller.)

Nr. 22. Tydsk og Dansk.

Allegro moderato.

1. Tyd = sten er nu o = ven = paa Dan = sten un = der = ne = den,
 if = fe blot i Na = ben = raa, som en = gang for = le = den,
 men, som sagt, fra Fa = ste = lavn li = ge ind til Rjo = ben = havn,
 midt i So = ved = sta = den!

2. Tydsten maa da komme først,
 Dansten følge efter,
 Alt som Tyden, der fik Børst,
 Før han kom til Kræfter,
 Og som tydsk Ministeri
 Immer, til det er forbi,
 Gaaer foran det Danske.

3. Tydsten paa sin høie Hest,
 Alting vil forthyde,
 Først det Vendske; dernæst
 Flur det Sønderjydske,
 Saa det Danske, hvert et Gran,
 Og tilsidst med Engeland,
 Baade Sol og Maane.

4. Danſten paa ſin lave Baad
Stager gjennem Sivet,
Føder om de bedste Raad
Til at bjerger Livet,
Er ſaa lidt opſat paa Krig,
At ſit Hjemmetydſkeri
Knap han tør fordanſke.

5. Derfor aldrig Danſt og Tydſt
Komme kan tilrette,
Førend Tydſt ei meer er brydſt,
Danſten ei kan ſprætte,
Det vil ſige: naar i No
Ingenting er begge To,
Som paa Kirkegaarden.

(N. F. S. Grundtvig.)

Nr. 23. Vuggesang.

Lento.

(Efter Fr. Schubert.)

1. Sov, Barn-lil = le, mens din Mo = der ſyn = ger, ſov du Sø = de,
2. Sov, Barn-lil = le, i din lu = ne Bug = ge, Mo = der = øi = et

1. i din U = ſkylds Vaar; Læ = ben nyn = ner, Bug = gen ghy = ger,
2. vaa = ger for dit Vel! Go = de Dn = ſter, from = me Suk = te

1. mens din Mo = der ved dit Lei = e ſtaaer.
2. hun til Him = len ſen = der for dit Held.

3. Sov, Barnlille, i de bløde Synder,
Vaagn til Sundhed og med Smil paa Mund!
Vuggen ghyger, Læben nynner,
Kjærligheden vaager ved dit Blund.

(Efter Claudius.)

Nr. 24. Sang i det Grønne.

Vivace.

1. Vel = kom = men i den grøn = ne Lund, hvor Fug = le = ne de
 sjun = ge. Det hø = res skal: den dan = ske Mund til Sang har og en
 Tun = ge, til Sang har og en Tun = ge.

2. Vi har det godt i Grunden her
 Saabel som vore Fædre,
 Vil Gud, den Dag tør være nær,
 Vi faae det end lidt bedre.

3. Vor Konge er vor fuldtro Ven,
 Som Guld hans Ord maa stattes:
 „Kom hid, I gode Dannemænd
 Og siig Os hvad I fattes.“

4. Kan Munden vi faae ret paa Gang
 Til Andet end at spise,
 Hverandet Barn i Dannevang
 Forstaaer halvkvæden Vise.

5. For, hvad vi fattes først og sidst,
 Til Lykke ei saa ganske,
 Men lidt dog baade her og hist,
 Det er det ægte Danske.

6. Derom sang nys en lille Fugl
 I Syd paa Skamling Banke,
 Og Synd det var at lægge Skjul
 Paa hele Folkets Tanke.

7. Vi føre Løver i vort Skjold,
 Af Hjerter tæt omsatte,
 Dem førte vi fra Hedenold,
 Og ingen Abekatte.

8. Hver Fugl maa slynge med sit Ræb,
 Og Livet, kan vi skønne,
 Var uden Sang kun Slid og Slæb,
 Velkommen i det Grønne!

Nr. 25. Danskervise.

Allegro.

1. Hvor = for skal vi flaaes, da Fre = den dog bedst hu = er os? hu = er

os? Ja, Fre = den er fød, Fred i Liv og i Død, Fred og

Ro i vort Hjem al = le = veg = ne.

2.

Derfor maa vi flaaes
 Og Thydsken tilgavns byde Trods,
 For Trætte og Riv,
 Det er Thydskernes Liv,
 Og vór Rabo det er han desværre.

3.

Derfor maa vi flaaes
 Og Thydsken tilgavns byde Trods,
 Med Fynd og med Klem
 I vort Huus og vort Hjem,
 Som ved Eider og Dannevirke.

4.

Derfor maa vi flaaes
 Og Thydsken tilgavns byde Trods,
 Til Fred som for Spanst,
 Faaer for Thydsken alt Danst,
 Først og sidst da for Hjemthydsket.

5.

Derfor maa vi flaaes,
 Dog Fred og ei Krig huer os,
 Til Fred vi kan faae,
 Og til Freden at naae,
 Fredens Gud vil os Seieren skænke!

(H. F. S. Grundtvig.)

Seite 6, 2den Stimme, 7de Takt:

Side 16, 2den Stemme, 2den Mode: Ias:

Side 19, 2den Stemme, 4de Taft, 1ste Noed: Iæs:

Side 25, 3die Stemme, næstsidste Takt:

1æ8:

Sange til Skolebrug,

arrangerede

efter egne og Andres Compositioner

af

Joh. Chr. Gebauer,

Organist ved Helligaands Kirken.

Tredje Hæfte:

(for 2 og 3 Stemmer).

Kjøbenhavn.

C. A. Reitzels Forlag.

Thieles Bogtrykkeri.

1876.

Sange til Skolebrug

arrangerede

efter sang og Anders Compositioner

af

Joh. Chr. Dehnert

Organist ved Helligaards Kirke

Tredje Sætte:

(for 2 og 3 Stemmer)

Alfredsøns

C. A. Reijlers Forlag

Kjøbenhavn

1876

Nr. 1. Holger Danſkes Barndom.

Andantino.

(Efter H. V. Gade.)

1. Paa Lej = re græs = se nu Jaar paa Bøld, hvor for = dum Kæm = per = ne

druf = se; paa Lej = re stod der et gam = melt Skjold, det

blev Hol = ger Dan = skes Bug = ge.

2.

Det gamle Skjold var der Lykke ved;
Det var med Runer indgravet;
Det bar som Bugge til Sjolunds Bred
Kong Skjold paa Baad over Havet.

3.

I Buggen hørte jeg Harpers Klang
Og Sang om Kæmpernes Seire;
Det var de danske Skjalde, der sang
Om Kæmpedrotter paa Lejre.

4.

I Buggen smelted en Sang mit Bryst,
Lig Havfruestemmer fra Boven;
Det var de danske Jomfruers Røst
Fra Fruersalen i Skoven.

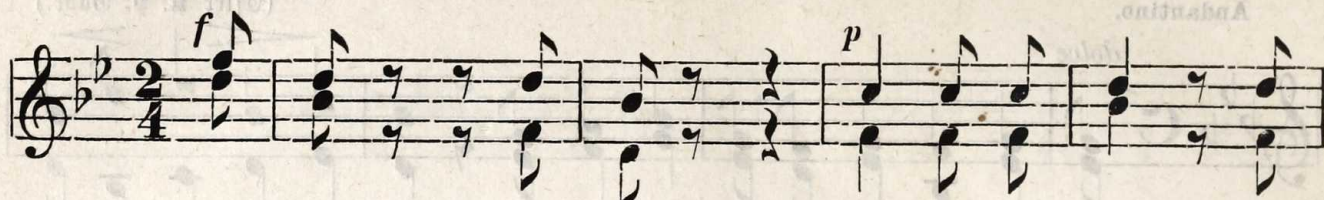
5.

Jeg glemmer aldrig den danske Sang,
Som Kæmper og Jomfruer synge;
Og hvergang jeg hørte Skjoldets Klang,
Jeg hørte min Bugge ghyge.

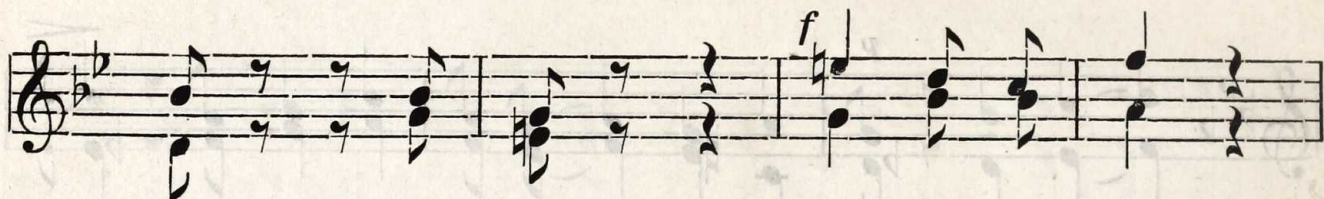
(B. S. Ingemann.)

Nr. 2. Foraarsbndskab.

Allegretto vivace.

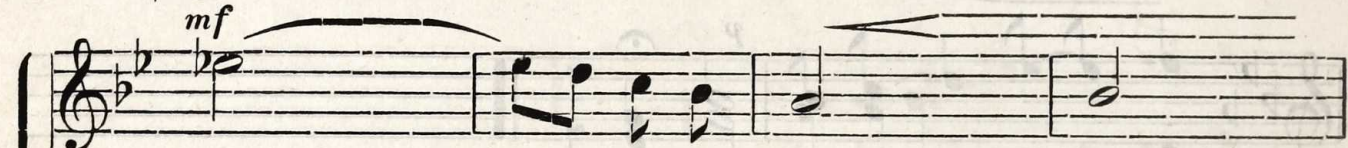
1. Rul = kul! Rul = kul! to = ner i Skov! Rul =

kul! Rul = kul! to = ner i Skov;

1ste St.

mf

1. Fug = = = = = le = ne sjun = = = = ge:
2. La = = = = = der os sjun = = = = ge:

2den St.

mf

1. Fug = le = ne sjun = ge, hver med sin Tun = ge:
2. Gam = le og un = ge! la = der os sjun = ge:

Pip = pip! Rul = kul! Pip = pip! Rul = kul! Baa = ren til Lov.

2.

∴ Rul! Rul!
Hør Baarens Bud! ∴
Gamle og unge!
Lader os sjunge:
∴ Foraar kom, kom! ∴
Kom til os ned!

(Efter Hoffmann v. Fallersleben.)

Nr. 3. Vuggevise.

Andante.

(Efter K. v. Wintersfeld.)

1. Alt er tykt, din Bu = de blød, sov, min

Glut, en Søvn saa sød. U = de hvis = ler

sag = = te Vind: Vis = = se = lul! min Glut, sov ind!

2.

Luf det klare Dje til
 Som en Blomsterknop, der vil
 Springe ud ved Morgenrød,
 Dobbelt klar af Hvilen sød.

3.

Moder kysser røden Kind,
 Takker Gud i fromme Sind,
 Som bevared alle smaa,
 Mens de trygt i Drømme laa.

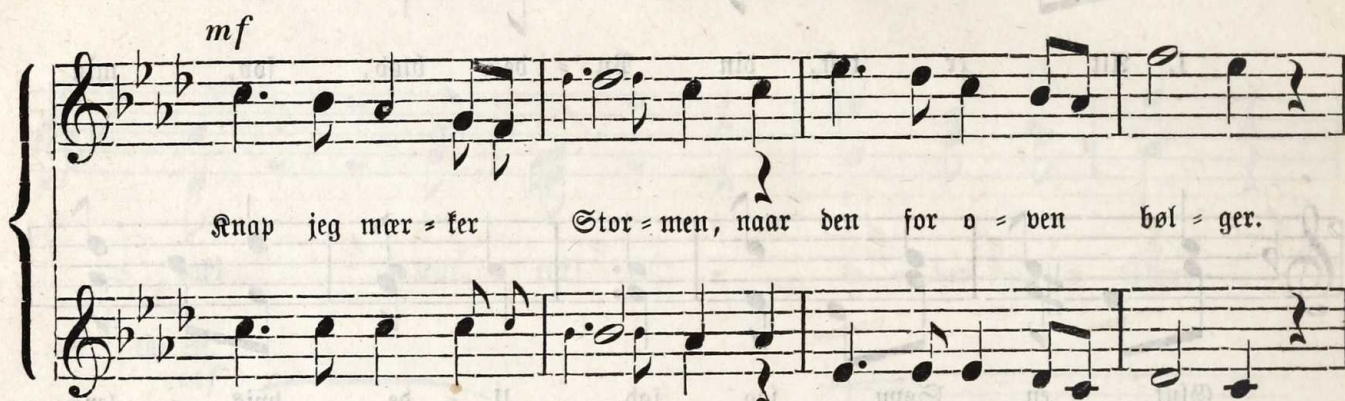
(Efter Hoffmann v. Fallersleben.)

Nr. 4. Forstmandens Sang.

Andante tranquillamente.

1. Lunt min lil = le Bo = lig staar, sig for Ver-den bøl = ger.

Knap jeg mær = ker Stor = men, naar den for o = ven bøl = ger.

Læt = te Buft og ran = len Træ er mit Skjul, mit Hegn, mit Læ.

2.

Skoven med sin stærke Arm
 Huldt min Hytte favner.
 Udenfor er Sorg og Larm;
 Her jeg roligt havner.
 Verden har sin vilde Lyst;
 Jeg har Ro i sorgfrit Bryst.

3.

Tidens Storme fælde skal
 Alt, hvad Hænder rejse!
 Stærken Borg og højen Hal,
 Selv hvor stolt de knejse.
 Men om alt end fælde maa,
 Skal min kjære Skov dog staa.

4.

Lad da synke Aar for Aar
 Støvets Bærl i Støvet!
 Skoven smykker sig hver Aar
 Ewig nng med Løvet;
 Staar — naar selv jeg har fuldendt —
 Mig et venligt Monument.

(St. St. Blicher.)

Nr. 5. Vaarsang.

Allegretto.

2.

Hjærte, o Hjærte! hvad vil du mer?
 Alting omkring dig saa venligen ler;
 Fuglen paa Grene ghynger sig fro; —
 Skal du da ene sukke om Ro?

3.

Standt dine Taarer! Himlen er blaa; —
 Alle Smaablomster nyfødte staa.
 Hjærte, o Hjærte! Haab blev dig sendt!
 Og saa din Smerte snart vorder endt.

(Cl. Rosenhoff.)

Nr. 6. Aftensang.

Andantino quasi Allegretto.

(Efter Mühling.)

1. Alt So = len sig skju = ler bag Sto = ven og

vin = fer til Hvi = len saa sød; en Hil = sen den sen = der til

Bo = ven, mens Him = len den far = ver saa rød.

2.

Fra Landsbyen Klokken forkynder:

Lad Arbejdet hvile i Ro;

Og hjem drage Skarer af Bønder

Med Kornet til Stak og til Lø.

3.

Og er de først bænket der hjemme

Ved Bordet med Fad og med Krus,

Da opløfter Hunden sin Stemme

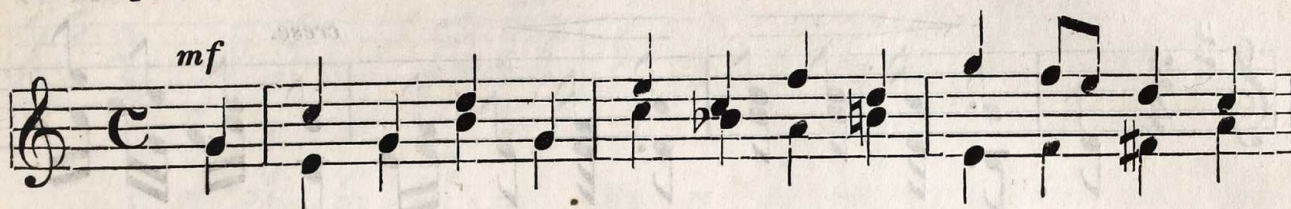
Og passer paa Gaard og paa Hus.

(Efter det tyffe.)

Nr. 7. Den livsglades Sang.

(Allegro.)

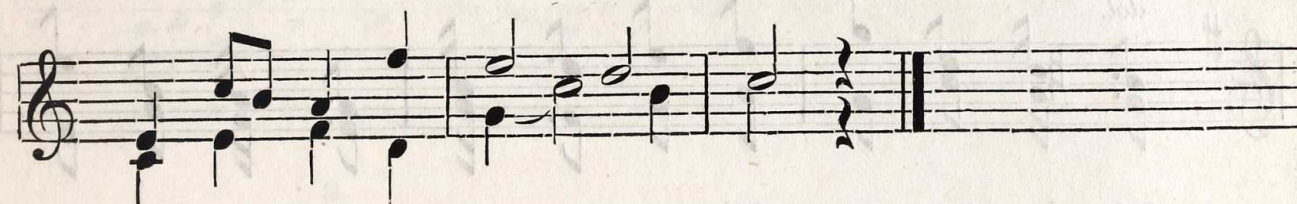
(Efter en thyst Folkemelodi.)

1. { Jeg er til = freds med Li = vets Naar, det si = ger dig min
og om end Sorg mit D = re naar, jeg van = drer fro min

Sang, } thi hvor = for blev vel To = ner til, naar
Sang;

ej, som jeg, man syn = = ge vil.

2.

Den Sandhed lærte Fuglen mig,
Den lille Fugl paa Kviste,
Den sang for mig saa yndelig
Alt hvad dens Hjerter vidste;
Den sagde: hvi blev Toner til,
Naar ej, som jeg, man synge vil.

(Efter M. Clandius.)

Nr. 8. „Det er en dejlig Sommerdag.“

Andantino quasi Allegretto.

(Efter Haldan Rjerulf.)

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written on a single staff in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The melody is composed of eighth and sixteenth notes, with some chords. The lyrics "The Rose Tree" are written below the staff. The score includes a "cresc." (crescendo) marking and a "dim." (diminuendo) marking. The score is divided into two systems by a double bar line.

1. Det er en dej = lig Som = mer = dag, den fri = ste Rund har

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a simple, folk-like style. The first line of the score is marked with a forte (*f*) dynamic, and the second line is marked with a piano (*p*) dynamic. The score is divided into two measures by a double bar line. The first measure contains the first line of the melody, and the second measure contains the second line. The melody is written in a simple, folk-like style, with a key signature of one sharp (F#). The first line of the score is marked with a forte (*f*) dynamic, and the second line is marked with a piano (*p*) dynamic. The score is divided into two measures by a double bar line. The first measure contains the first line of the melody, and the second measure contains the second line. The melody is written in a simple, folk-like style, with a key signature of one sharp (F#).

rejft fit Dag og la = der Lø = vet fu = = fe. S

The first system of the musical score is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It begins with a *dol.* (dolce) marking. The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. The system ends with a double bar line.

Luf = ten flag = re M = fer om, og hvi = ske blidt: „D,

[illegible]

stænd dig, kom til vo = re Sun = de = hu = = se!"

„Der er saa lunt, der er saa thst,
Der falde Blomster paa dit Bryst
Fra rige Lindegrene;
Og ønsker du at drømme sødt,
Da kan du hvile ganske blødt
Paa mosbelagte Stene!“

Nr. 9. Morten Bornp.

Allegretto.

(Efter H. A. Madsen-Stensgaard.)

1. 3. Stan = der = bor = rig En = ge alt ved den blan = ke Sø, der

gaa de Pi = ger, Dren = ge, at flaa og ri = ve Sø; der

gaa de Pi = ger, Dren = ge at flaa og ri = ve Sø.

2.

Og i de Knøses Række
En træffer langt æbæg,
:: Han kan ej Staaet strække
Med sine tunge Drag. ::

3.

Og medens alle de andre
Begynde paa for igjen,
:: Han monne alene vandre
Saa sent imod Enden hen. ::

4.

Naar Staaet han færdig haver,
Han stryger ikke sin Le;
:: Han staar og falder i Staver,
Til Jorden han stivt monne se. ::

5.

Med Svøbestift saa krumpen
Den Foged efter ham for:
:: „Hvad skader din dovnne Krumpen?
Hvi staar du der og glør?“ ::

6.

„Jeg staar nu her og grunder,
Og kan dog ikke forstaa
:: Det mægtige, store Guds Under
Udi disse mindste Straa.“ ::

7.

„Da skal jeg din Slubbet lære
At tænke, naar du skal flaa,
:: Jeg skal din Ryg vel hæ're,
Den bliver baade brun og blaa. ::

8.

Den Foged løfter sin Svøbe,
Mens Knøsen kaster sin Le,
:: Han giver sig til at løbe,
Og Fogden efter ham ser. ::

9.

Og, medens han staar og gaber,
Og tænker, hvor mon han vil hen?
:: Han Morten af Sigte taber.
De ses ret aldrig igjen. ::

St. St. Blicher.

Nr. 10. Norsk Friluftsvise.

Allegro non tanto.

(Efter en Folkemelodi.)

1. Se Nor = ges Blom = ster = dal! Far = vel, du kva = me

1. Se Nor = ges Blom = ster = dal! Far = vel, du kva = me

Fan = ge = frog! den vil = de Gra = ne = sfog er nu saa dej = lig

Fan = ge = frog! den vil = de Gra = ne = sfog er nu saa dej = lig

hval! Tra = la, tra = la, tra = la! Ja ly = ste = ligt det

hval! Tra = la, tra = la! Ja

er i Nord blandt Fjæld og Li og Fjord, blandt Fjæld og Li og

ly = ste = ligt, ja ly = ste = ligt det er i Nord blandt Fjæld og Li og

6te Vers.

Fjord! gam = le Nord med Fjæld og Li og Fjord, med
Fjord! læn = ge blom = stre, læn = ge blom = stre gam = le Nord med

2.

Hør Fjældets stolte Fos!
Nys brød den Vintrens Baand og Evang,
Nu gaar den frit sin Gang
Dg brummer Bas til os:
Brum, brum!
Ja lyfteligt o. s. v.

3.

Eys! Gøg fra Bjerkekvist
Sitt „Kuku“ slaar af Hjærtensgrund,
Lidt klodset er hans Mund,
Han mener „Tak for sidst!“
Kuku!
Ja lyfteligt o. s. v.

4.

Paa friske grønne Eng
Staa Blomster røde, gule, blaa
Dg reder Alfer smaa
En yndig Brudeseng.
So, jo!
Ja lyfteligt o. s. v.

5.

Dg faa vi end en Skur —
Lidt Regn gjør Bondens Ager godt;
Vi stød aldrig vaadt,
Det er mod vor Natur.
Hejop, haha!
Ja lyfteligt o. s. v.

6.

Naar hjem til Dont og By
Vi vende maa fra Hjemmets Lyst
Med „Glemmigej“ ved Bryst,
Vi synge højt mod Sky:
Trala, trala!
Ja, længe blomstre gamle Nord
Med Fjæld og Li og Fjord!

A. Aabel.

Nr. 11. Morgenvinden.

Presto.

p *cresc.*

1. Mens end = nu knap Sa = ner ga = le, styn = der

p *cresc.*

1. Mens end = nu knap Sa = ner ga = le,

f

Mor = gen = vin = den fig, fej = er rent paa Høj og

f

styn = der Mor = gen = vin = den fig, fej = er rent paa Høj og

Da = le, snæ = ver By og stø = vet Vej.

Da = le, snæ = ver By og stø = vet Vej.

2.

Tjener spiller han i Stove,
 Ryfter Støv af Træts Top,
 Vækker Blomsterne, der sove,
 Kalder muntret Lærken op.

3.

Taaager, som paa Bjerget hænge,
 Uden Snak maa følge med. —
 Kommer Solen langt om længe,
 Finder pænt den hvert et Sted.

4.

Vil den nu for al den Møje
 Takke varmt sin gode Ven,
 Er han over Dal og Høje
 Løbet alt, Gud ved hvorhen.

(Efter Paul Hense af Viggo Petersen.)

Nr. 12. Ride paa Faders Kna.

Vivace.

1. Ri = de, ri = de paa Fa = ders Kna ud i Ver = den den

vi = de, ri = de un = der det grøn = ne Træ og

langs med Høj = ens Si = de.

2.

Ride, ride paa Faders Kna
 Hen til Engen den grønne,
 Sætte sig ned i Buskens Læ
 Og plukke Blomster kjønne.

3.

Ride, ride paa Faders Kna
 Ned til Stranden den blanke,
 Bølgen ruller i Ry og Næ —
 Der kan man Perler fange.

4.

Ride, ride paa Faders Kna
 Ud i Skoven den svale,
 Sang skal klinge i Bøgens Læ,
 Og Ekko med os tale.

(H. Jørgensen.)

Nr. 13. Orvarodds Sang.

Tempo di marcia.

mf

1. Den Kræm = pe, som Høj = mo = den frem = mer, gør

mf

D = din og Thor sig til Ven. Naar Vi = fin = gen pløn = drer en

f

Kræm = mer, saa pløn = drer jeg Vi = king i = gjen.

2.

Den Koftbarhed Røveren røved,
 La'er Orvarodd atter fra ham;
 Ej Enker da gjør jeg bedrøvet
 Og ikke mig selv nogen Skam.

3.

Den Fiende, min Dike skal true,
 Maa være min Tapperhed værd,
 Hvor Orvar skal spænde sin Bue,
 Der Kræmpen maa drage sit Sværd.

(A. Oehlenschläger.)

Nr. 14. Danmarks Have.

Allegretto.

1. Jeg véd, hvor der fin = des en Ha = ve saa skøn, hvor Sø = en er
 blaa og hvor Sko = ven er grøn, hvor Fug = le = ne byg = ge i
 Løv = hæf = tens Ly og fly = ve hver Mor = gen med Sang i = mod Sky.

2.

Dg midt i den friske og gyngende Sø
 Der dukker af Dybet den dejligste Ø;
 Dg Søen af prægtige Skibe er fuld,
 Dg Den af Frugt og af Blomster og Guld.

3.

Der risler en Kilde, der rinder en Å,
 Dg Højene ere saa runde og smaa,
 Dg Engen er blød, saa det ret er en Lyst
 At tumle sig der og saa lettet sit Bryst.

4.

Der danse Smaapiger med Blomster i Hat —
 En rød og en hvid har paa Bryttet de sat —
 Dg Drengbørn lege med Harpe og Sværd
 Dg synge saa glade om Danemænds Færd.

5.

Jeg tror det for vist, at der ej er en Plet
 Paa Jorden, hvor alt er saa blødt og saa net
 Som Haven, hvor Den i Søen er lagt;
 Kom, saa skal jeg vise dig hele dens Pragt!

6.

Se ud over Dal, over Mark, over Sund,
 Saa ser du en Have med Løvsal i Lund,
 Med Blomster i Enge og Solbælg i Vand,
 Dg Haven er Danmark, mit Fædreland.

Mads Hansen.

Nr. 15. Gjen synet.

Larghetto.

(Efter en fynst Folkevise.)

1. En stjer = ne = klar Af = ten i Ro = lig = heds Lund jeg van = fed ve = mo = dig blandt

Blom = ster; jeg tabt af For = un = dring stod stil = le en Stund og

hør = te den Nat = ter = gal syn = ge.

2.
Da brat jeg fornam en blid, kvindelig Røst,
Som sang med henrivende Stemme;
Den Stemme kom fra et saa smertefuldt Bryst,
En Somfru jeg fandt i det grønne.

3.
Hun sad tæt ved Søen med Blomster i Haand
Og saa op til Himlen og sukede:
„O, naadige Fader! Du lindre det Vaand,
„Som ligger saa tungt paa mit Hjærte.

4.
„Min Fader er druknet ubi dette Vand,
„Min Moder hun sørger saa saare;
„Derfor maa jeg leve saa enliden hen
„Og fælde de modige Taarer.

5.
„En Elsker jeg havde, som ogsaa forsvandt,
„Hans Fader det ej monne lide;
„Thi sendte han hannem til fremmede Land,
„For os fra hinanden at vide.”

6.
Jeg stod da lidt stille, betænkende mig;
Mit Blod randt med stærkere Varme:
„O yndige Pige! saa er det da dig?
„Kom hid i din Kjærestes Arme!”

7.
Nu blev da den Somfru saa inderlig glad,
Og jeg ikke mindre tillige:
Min Længsel var stillet og udfyldt mit Savn,
Jeg fandt jo min elskede Pige.

Nr. 16. Den blindes Sang.

Andante lagrimoso.

1. Seg er et Blom=ster paa al = fa = re Vej, de tom = me og gaa, men de
 and = se mig ej: de dra = ge mig Al = le saa kol = de for = bi, jeg
 vis = ner u = el = sket paa al = fa = re Sti.

2.

Seg er paa Jorden saa fremmed en Gæst;
 Mig Sorgen har budet, den sidder mig næst.
 Seg længes, jeg længes, min Nat er saa lang,
 Naar skal jeg ende min vildsomme Gang?

3.

At I, som stue den skinnende Dag!
 Seg er en Olding saa fattig og svag,
 Forbarmer Jer over den blinde Mand,
 Mens han skal vandre i Mørkets Land!

(St. St. Blicher.)

(St. St. Blicher.)

Nr. 17. I Dag og i Morgen.

Andantino con espressione.

1. Hvor stjern i Haa = bet er den Dag i Mor = gen! den laa = ner

cresc. gav = mild os af Frem = tids Lyft. *f* Den tryl = ler Hjer = tet med sin *p*

cresc. mil = de Røst, og ven = ligt for i Dag bort = ma = ner *f* Sor = gen. *cresc.*

2.

Skal Sygdoms Nag det matte Legem tynge;
 I Morgen Sundhed dig forjætter mild.
 Om end i Dag dig brænder Febrens Ild;
 I Morgen skal din Styrke sig forhynde.

3.

Om du med bittert Savn din Bane træder,
 Adskilt ved Bjærg og Bølge fra din Ven;
 I Morgen skal du møde ham igjen,
 Hvorvel i Dag du sorgnedbøjet græder.

4.

Naar Livet svinder som en Røg og Skygge,
 En Kristens Sjæl er tryk og uforsagt:
 Han, som i Dag maa føle Dødens Magt,
 Løb paa i Morgen sin Fortrøstning bygge.

(St. St. Blicher.)

Nr. 18. Kongeflaget.

Maestoso.

Forte, ma dolce.

1. Lad vaj = e højt vort Kon = ge = slag! Lad fly = ve Kor = sets

Forte, ma dolce.

Ban = ner! Til Hel = te = død paa Sej = rens Dag det

fi = ne Kæm = per dan = ner!

2.

Paamind os kun, vort Sejerstegn,
Om Herrens Død og Pine!
Thi under hver en Himmelegn
Derved Han frelst sine!

3.

Afbild os kun det Korsfets Træ,
Hvorpaa vor Frelser hængte!
Derunder kun det Ly og Læ
Vi fandt, hvortil vi trængte!

4.

Korsfæstelsen af Synd og Død
Er Heltebaad til Livet,
Til Trøst og Haab i al vor Nød
Er Tro derpaa os givet!

5.

Saa vaj da højt, vort Kongeflag!
Spred Vinge, Korsfets Banner!
Til Helte død paa Sejrens Dag
Du dine Kæmper danner!

(H. F. S. Grundtvig.)

Nr. 19. I Skoven.

Allegretto vivace.

1. Der er saa travlt i Skoven for ne den og for =

o = ven; thi nu skal Solens Bryl = lup staa, og

Bru = den har alt Kran = sen paa. Kom ud - -

Kom ud, kom

2.

Dg Vielsen og Taler
 Besørger Nattergalen,
 Dg alle de Violer blaa
 Er hendes Brudepiger smaa.
 Kom ud! o. s. v.

poco a poco rit.

— — —! kom ud! thi Bøgen er saa fjøn — —

poco a poco rit.

ud, kom ud,

— — en Brud.

3.

Den Snegl paa sorte Soffer,
 Han møder nok som Klokke;
 Men Bøgen han er Organist,
 Og spiller med fra først til sidst.
 Kom ud! o. s. v.

4.

Dg Fugleforet sjunger,
 Saa højt i Gal det runger,
 Da sufer der en Aftenvind,
 Og Solen kysser Brudens Kind!

Kom ud! kom ud!
 Thi Bøgen er saa fjøn en Brud.

(Chr. Richardt.)

Nr. 20. Hr. Blok.

Allegro moderato.

1. Naar Ved blev fæl = det hjem = me, sad Ved = ste = mo = der ved sin Rof
og sang med sag = te Stem = me en Ting, hun kald = te for Hr. Blof.

1. En Ting, en Ting, en Ting, hun kald = te for Hr. Blof, en Ting, en

2. Til Hug = til Hug = og kaa = re = des til Hug = ge = blof, til Hug = til
3. Men jeg, men jeg, men e = ne jeg, jeg er en Blof, men jeg, men
4. Paa Træ, paa Træ, paa fim = pelt Træ og paa en Blof, paa Træ, paa
5. I Flæng, i Flæng, i Flæng om = kring den stol = te Blof, i Flæng, i
6. O ve! o vof! at løf = te flig en for = nem Blof, o ve! o
7. Hr. Blof! Hr. Blof! og kald = te iv = rig fig Hr. Blof! Hr. Blof! Hr.
8. En Blof, en Blof, at den var e = gen = lig en Blof, en Blof, en

1. Ting, en Ting, hun kald = te for Hr. Blof.

2. Hug = og kaa = re = des til Hug ge = blof.
3. jeg, men e = ne jeg, jeg er en Blof!
4. Træ, paa fim = pelt Træ og paa en Blof!
5. Flæng, i Flæng om = kring den stol = te Blof. —
6. vof! at løf = te flig en for = nem Blof! —
7. Blof! og kald = te iv = rig fig Hr. Blof! —
8. Blof, at den var e = gen = lig en Blof

2.

Hun sang: Et Stykke Brænde
 Blev udset af den hele Flok
 Og rejstes over Ende
 Og kaaredes til Huggeblok.

3.

„Ha!“ streg den, „hvilkens Vre!
 Mit Hjærte anede det nok:
 Kun Træ maa Resten være,
 Men ene jeg, jeg er en Blok!

4.

Hug løs paa alt det Brænde!
 Lad springe over Sten og Stof,
 At man kan Forffjel kjende
 Paa simpelt Træ og paa en Blok!”

5.

Og Øksen klang og trælled
 Den hele Dag igjennem, og
 Omfider alt laa fældet
 I Klang omkring den stolte Blok. —

6.

Med Nakkten højt den kasted,
 Da pludselig — o ve, o vof!
 To Hænder sig formasted
 At løfte sig en fornem Blok. —

7.

Den sølte Savens Lænder
 Og sprutted Eder, vel en Stof,
 Og vred med sine Lænder
 Og kaldte ivrig sig Hr. Blok! —

8.

Den maatte Magten vige,
 Kom under Gryden af vor Kof,
 Skjønt den blev ved at strige,
 At den var egentlig en Blok.

(L. A. Bødtker.)

Nr. 21. Surr, lille Bi, omkring.

Allegretto grazioso.

The musical score is written for piano in 2/4 time, key of D major (two sharps). It consists of three systems of staves. The first system includes a vocal line (soprano) and a piano accompaniment. The second system continues the piano accompaniment. The third system includes a vocal line (soprano) and a piano accompaniment. Dynamics include *p* (piano), *mf* (mezzo-forte), *f* (forte), and *cresc.* (crescendo). The tempo is marked 'Allegretto grazioso'.

1. Surr, lil = le Bi, om = kring, om = kring! frøgt
ej, frøgt ej for de vil = de Dren = ge, flyv kun ud i Skov og En = ge!

urr i ly = stig Ring!

2.

Surr, lille Bi, omkring, omkring!
Sid, sid i Blomsten som en Dronning,
Sug den søde, søde Honning!
Surr i lystig Ring!

3.

Surr, lille Bi, omkring, omkring!
Flyv, flyv saa med dit rige Bytte
Hjem til Cellen i din Hytte.
Surr i lystig Ring!

(Efter Hoffmann v. Fallersleben.)

Nr. 22. En Vise om Vinteren.

Allegro maestoso.

f

1. Vor Vin = ter er en dyg = tig Mand, hans Kraft og Marv kan

f

flod = = = = = se, Hans Kjøb er Malm

hans Kraft og Marv kan flod = se, hans Kjøb er

og Staal hans Tand, og al = ting, al = ting kan han trod = se.

Malm

og Staal hans Tand, og al = ting, al = ting kan han trod = se.

2. det al = drig i, og al = drig, al = drig kneb hans Tar = me.

3. i Krus, paa Bord, kort al = le, al = le var = me Sa = ger.

2.

Han skifter Skjorte i det fri
 Og lader ej den varme,
 Hans Tænder jog det aldrig i,
 Og aldrig kneb hans Tarme.

3.

Hans Blomster kun paa Ruden gror,
 Ej Fuglesang ham smager;
 Han hader varmt i Krus, paa Bord,
 Kort alle varme Sager.

(Efter M. Claudius af C. H. Thurah.)

Nr. 23. I Amerika.

Allegretto.

(Efter C. E. f. Wense.)

mf

1. Brø = dre, me = get langt her = fra, o = ver sal = ten

mf

Ban = de; rej = ser sig A = me = ri = ka med de gylb = ne

Stran = de. Det er der, Fugl Fø = nir bor; Gulb og Sølv paa

Mar = ten gror, og i Sko = vens Skyg = ge fleg = te Du = er

The musical score is written for piano and voice. It consists of four systems, each with a piano staff (left) and a vocal staff (right). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegretto.' and the dynamic is 'mf' (mezzo-forte). The lyrics are in Danish. The first system includes the instruction '(Efter C. E. f. Wense.)'. The second system has a fermata over the vocal staff. The fourth system ends with a double bar line.

Solo.

høj = ge. Hvor fry = de = ligt, hvor fry = de = ligt! Gud, hvor det er

Soli.

høj = ge. Hvor fry = de = ligt, hvor fry = de = ligt! Gud, hvor det er

Coro. Soprani divisi

høj = de = ligt! Gud, hvor det er Skade, at A = me = ri = ka lig = ge

Coro.

skal saa langt her = fra!

skal saa langt her = fra!

2.

Der gaar Solen aldrig ned,
 Stegt er hver Kastanje,
 Der er alting Kjærlighed,
 Billederne Champagne.
 Giv'er man der sit Hjerte hen,
 Jaar man strax to, tre igjen,
 Og paa Mark og Enge
 Blomstrer der kun Penge.

Soli.

Hvor frydeligt!
 Gud, hvor det er nydeligt!

Chor.

Skade, at Amerika
 Ligge skal saa langt herfra!

(H. C. Andersen.)

Nr. 24. Fuglekvidder.

Allegro.

1. *f* *p* *f* *p*

f *p*

f *p*

f *p*

mf *mf* *p* *p*

p *p*

1. Kvi = vit, fvi = vit! S Bø = ge = nes Sng = ge vi

Smaa = fug = le byg = ge og fvi = dre saa glad, og

fvi = dre saa glad; med Sol er vi op = pe, med

So = len vi hop = pe fra Blad og til Blad, fra

mf
Blad og til Blad; og træ = stig vi syn = ge, mens

mf

cresc.
Bin = de = ne ghy = ge, mens Bin = de = ne ghy = ge vor

cresc.
f

luf = ti = ge Stad.

2.

Rivit, rivit!
O kom du, som vanter
I sorgfulde Tanker
:|: Vor Glæde saa nær! :|:
Dg bort skal vi sjunge
Det mørke, det tunge,
:|: Dg Sukkenes Hær! :|:
Forsøde din Slummer
:|: Dg løfte din Kummer :|:
Saa smaa som vi er.

3.

Rivit, rivit!
Ja, er du bedrøvet,
Saa kom under Løvet
:|: Dg luf ej dit Bryst! :|:
Dhi Skoven har Hjærte
For Menneffers Smerte!
:|: Dg Skoven har Trøst; :|:
Den kvæger og svaler,
:|: Dg dulmende taler :|:
Smaaafuglenes Røst.

(Chr. Richardt.)

Nr. 25. De Danske og deres Konge.

Allegro moderato.

1. Alt rej = ser Bin = tren sit hvi = de Telt, med Is lig = ger lil = le og

Coro.
Soprani divisi
f

sto = re Bælt; men Dan = mark sto = ler paa Her = ren.
Coro.
f

2.

Se, Svensken ligger for Kjøbenhavn,
Han stoler saa trygt paa sin Magt, sit Navn;
Men Danmark stoler paa Herren.

3.

I Byen herfter den bitre Nød;
Saa haardt den alt trues med Hungersdød;
Men Danmark stoler paa Herren.

4.

Den hele Forstad er lagt i Grus,
Højt Flammerne hvirvle fra Herrens Hus.
Men Danmark stoler paa Herren.

5.

Den danske Konge paa Volden staar,
De glødende Kugler omkring ham slaar,
Men Danmark stoler paa Herren.

6.

Alt ejer Fienden den hele D,
Men Frederik svor i sin Rebe at dø;
Og Danmark stoler paa Herren.

7.

Enhver vil stride trods Rjon og Stand,
Hver Mand er en Helt, hver Kvinde en Mand,
Og Danmark stoler paa Herren.

8.

Sin Pigstjorte drager nu Svensken paa,
Som Dødningsfarer i Sneen de gaa;
Men Danmark stoler paa Herren.

9.

De levende Snemænd storme paa Stand,
Men Kvinden dem smelter med syvende Vand;
Trygt Danmark stoler paa Herren.

10.

De Svenske storme med Larm og Skrig,
Men synke i Døden som blodige Pig;
Thi Danmark stoler paa Herren.

11.

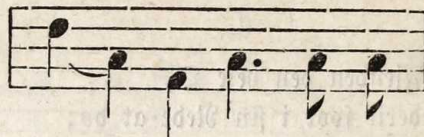
— Snart toner Te Deum som Hjærtets Tolf,
Og Kongen knæler med alt sit Folf;
For Sejren takke de Herren.

(H. C. Andersen.)

Rettelser til 1ste Hæfte.

Nr. 2. Bøn for Kongen.

Side 6, 2den Stemme, 7de Takt:

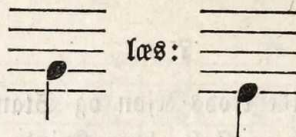

læs:

Nr. 13. Morgenbøn.

Side 16, 2den Stemme, 2den Node:

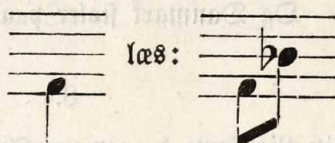

læs:

Nr. 16. Birken.

Side 19, 2den Stemme, 4de Takt, 1ste Node:

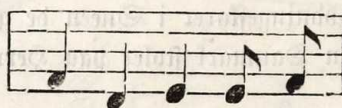

læs:

Nr. 21. Kommeliden.

Side 25, 3die Stemme, næstsidste Takt:

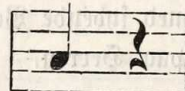
læs:

Rettelser til 2det Hæfte.

Nr. 3. Foraaret.

Side 4, 1ste Stemme, 8de Takt:

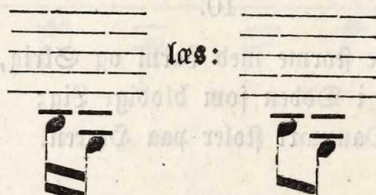

læs:

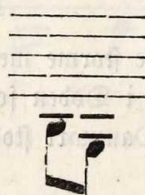

Nr. 6. Jægersang.

Side 7, 2den Stemme, 3die Takt:

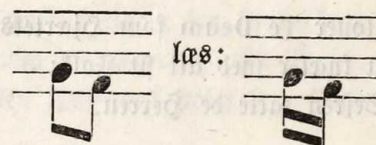

læs:

Nr. 10. Sang fra det Fjerne.

Side 10, 2den Stemme, 7de Takt:

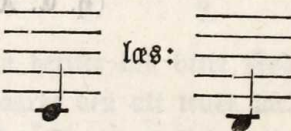

læs:

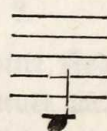

Nr. 14. Vaarsang.

Side 14, 3die Stemme, 8de Takt:

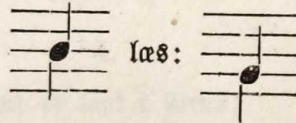

læs:

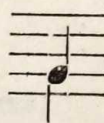

Nr. 15. Fiskerens Sang.

Side 16, 1ste og 2den Stemme, 4de Takt:

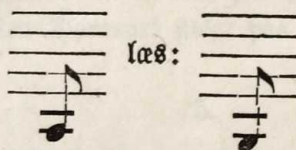

læs:

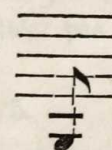

Nr. 22. Tydsk og Dansk.

Side 28, 3die Stemme, 9de Takt:

læs:

Rettelser til 3die Hæfte.

Nr. 3. Vuggevise.

Side 5, 11te Takt:

læs:

15de Takt:

læs:

